

සුඛචරිතදා විභවචරිතය

සුඛවතාද විභාවිතිය.

මෙහි අග සදහන්කළ සථවිරදී හික්කුසසකයාගේ

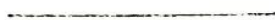
අවිරුමමනියෙන් ඵමනිකායේ

සථවිරකෙනෙකුන්විත්

කරණලදි.

ශ්‍රී බුද්ධචරි 2429

1885 ජූලිමස 1 වෙනිදින.

කොණ්ණේන්ද්‍රස්කුරේ අප්පහාමිවිසිත්

මුද්‍රාකරණය කරවණලදි.

සුද්ධි පත්‍රය.

පිට.	පෙල.	අශ්‍රව.	ශ්‍රව.
3	35	හික්කුත්ත	හික්කුත්ත
4	21	රදණ	රදණ
5	31	නුමුත්	නුමුත්
6	32	පරමසූල	පරමසූල
7	9	අනාදර්ශ	අනාදර්ශ
9	6	සාධාරණ	සාධාරණයි
11	26	නොකරන	නොකරයි
12	15	භාවය	භාවය
14	15	ශරීරභ්‍යන්තර	ශරීරභ්‍යන්තර
„	26	උරහිස්	උරහිස්
16	6	කරණ	කරණ
„	26	විවිධකොට	විවිධකොට
„	32	හිඳිත්	හිඳිත්
17	25	හුණ	හුණ
18	24	පාසාදික	පාසාදික
21	1	එකාංශ	එකාංශ
„	5	පණිස	පිණිස
„	23	ඇතුළු	ඇතුළු
22	13	එකාංශ	එකාංශ
23	5	බැවිත්	බැවිත්
„	28	සිංහයා	සිංහයා
„	„	උපරි	උපරි
24	1	වෙසයි	වෙත්සයි
„	12	නිරුඬ	නිරුඬ
„	14	නිසා	නිසා
25	12	ඇතුළුම	ඇතුළුම
26	2	බාහ්‍ය	බාහ්‍ය
„	5	සිරු	සිරු
„	8	නිස	නිස
„	18	කෙසෙය	කෙසෙය
27	16	නිසම	නිසම
„	20	නිසිදන	නිසිදන
28	1	පව්සෙය	පව්සෙය
„	9	ලදි	ලදි

පිට.	පෙල.	අශ්ව.	ශ්ව.
„	10	පිසත්	පිසිත්
„	27	පාරපිණා	පාරුපිණා
„	36	සමණං	සමණං
29	18	පාසදිකා	පාසාදිකා
„	31	තබ්බ	තබ්බො
30	3	පාසදිකා	පාසාදිකා
„	15	යායුතුයුසි	යායුතුසි
„	26	කණ්ණ	කණ්ණො
„	32	තත්	නත්
„	34	නමුත්	නමුත්
31	13	ලහකාස්	ලහකා
32	8	ඇතුළුකො	ඇතුළුකොට
„	11	සිරු	සිවුරු
34	15	බහර	බැහැර
35	23	පො(අඩු)	මිණිබිණිබිණිබිණි

න මො න සස හ හ ව නො අ ර හ නො
ස මො ස මු බ සස.

වැඩිකො වදන. සෙට්ටි.
බුබුමපපවිපුගල.
බමමකුවකුසස දුතාර.
සසස. බමමානුවනනි.
හිකබුන. සුණක. සුට්ටි
නිවාසාදිවිහාගනො
පවකබාම සුබගගාහ.
සුබවජාදිවිහාවිනි.

සමනතහදවු සච්ඡයන්වහන්සේවිසින් සකලසත්ත්වයන් කෙ
රෙහි පනල මහාකරුණාවෙන් බමුවිනාය දෙශනාකොට වද
න ආයතනවාසික මාගියෙහි පිළිපැදීම පණවා වදරණලද්දේ
ය ඒ සච්ඡයන්වහන්සේ විසින් වදරණලද පයඝාතය නත්වූ
පරිඥෙන් පිළිපදනෝ ප්‍රතිවෙබ බමුව ප්‍රත්‍යක්ෂකොට ගෙ
ණ සියළු දුක් කෙලවරකොට දුඃඛාතික්‍රමයෙන් අමෘතමහා
නිව්‍යාණයට පැමිණෙති—ඒ භාග්‍යවත්සච්ඡයන්වහන්සේ වි
සින් තමන් ශ්‍රාවකවූ හික්කුන්ට නිවාසනපාරපණ වන සමී
ප්‍රකාරයෙන් යහපත්කොට පණවා වදරණලද්දේය—එම ශී
ක්ෂාපදයන් සමබ්‍රහ්මාණීයන් ශාරිපුත්‍ර මහාමොද්‍යාලායනාදී
ශ්‍රාවකයන්වහන්සේලා විසින් අවබෝධ කොට තත්වූපරිඥ
න් පවත්වනලද ක්‍රමයෙන් මේතාක්ම නානාදෙශයන්හි සථ
විරපරමපරගතව පැවතෙන්නේය—එසේම දෙශනා පාලි
හා අනිකරා විකා ලිතානි ග්‍රන්ථපද විවරණයෝද අනුනව
අනුච්ච පවත්නාහු වෙති, එහෙයින් ඒ නිවාසනපාරපණ
වන තත්වූ පරිඥන් දූත පිළිපැදීම සුවසේ කලහැකි වේ—
යම් යම් පරමපරවක ඇතැම් පුද්ගලයන්ගේ ශික්ෂාපදගො

මෙහි නිසාමිනිත් හෝ හොදනිමිනිත් හෝ යම් කලක ඒ පවත්වනලද පිළිවෙල කඩවී යථෙපකවශයෙන් පවත්වන විට අනන්තරයෙහි සුප්පිව්ණන නොකොට කය විවෘත කොට හැසිරෙණහෙයින් සුප්පිව්ණන කිරීම පිණිස අහිම නවු ගණ්ඨපාසබනබනගත් හැර අගණ්ඨපාසක සකාරිය අංශයකින් උසුලා හැසිරීම ස්වඥාකාලයක් පුරුදුවුහෙයින් ඒ නමත් කල සැරිම කරණු පිණිස කියහැකි අබමිවුද වචන මාත්‍රයක්වත් ඇතහොත් එය කියා බමීම ප්‍රතිබාහණය කොට නමත්ගේ අහිමනයම සරීර කරන්නෙමිසි රූපයා උපදවා, අධ්‍යානගාමී දුප්පටිනිසසගතිව විනය අවිනය කොට ආනති අනාපනති කොට දක්වා නානාවිධ විකාරග්‍රහණය කොට ඛනධකයට ඇතුලත් ප්‍රඥාප්තියත් ප්‍රාතිමොක්‍ෂයට ඇතුලත් ශික්‍ෂාපදයත් දෙකේ අභිය නමත්ගේ ග්‍රහණයට සමථ නොයෙදෙන කල ඛනධකයේ අභිකථානය මේ පිණිස නොකරණලද්දේය, ඒ අනිකක්යයි කියා—නමත්කරණවිධිය සම්මුඛයත්වගන්සේ විසින් පණවනලද්දත් සිබ නොවනබව දත්තල අවුතුදෙයද පණවාගෙණ විනයෙහි නානානසින් කියනලද විසකරයත්ව මත්තෙහි මිහිකදුමි කයත්ගේ වෛද්‍යග්‍රහණයත් සමබනව පාඨයත් නබා අභිකථා විකාරායයත්ව අපවාද කොට ශෙෂාභිය ශෙෂවශයෙන් නොගෙණ බ්‍යජනවිජායාවෙන් අභි ප්‍රතිබාහණය කොට සම්මුඛයත්වගන්සේ විසින් පණවනලද්දත් නොපැණවුසේ ගහවා ලොකයා මුලාකොට නමත්ද අනුත්ද නොනසා සබමියද අනාභින නොකොට ප්‍රඥාප්ති ශික්‍ෂාපදයත්ගේ බ්‍යජනාභියගා භාවාභිය යථාභූතවශයෙන් ගෙණ පිළිපැදිය සුතුයි.

“අසාහසෙන බමෙමන සමෙන නයති පරෙ,
බමෙසා භුතෙතා මෙධාවි බමමටෙසා ‘ති පවුච්චති.’”

මෙ හි භා ව ය.

නිබොරුනෙපුලෙන් විනිශ්චයබමියෙන් අපරබවු පරිදෙද්දත් අනුත් ජයපරජයට පමුනුවාද විනිශ්චයබමිය විසින් රක්‍ෂාකරණලද්දවු නුවනැති පුරුෂතෙම විනිශ්චයබමියෙහි පිහිටියෙයයි කියනුලැබේ. එසේ නොව අභූතවාදිව බමිය අබමියකොට විනය අවිනයකොට ස්වඥානු කෙවලවු ව්‍යජනවිජායාවකින් නානාතස සමපනන මහාභියක් ප්‍රතිබා

හණයකොට ලොව මුලාකරන්නෙක් කෙසේනම් විනිශ්චය
බවයෙහි පිහිටියෙක් වේද?—නොවේමය—

සමනාහදුටු සච්ඡෙයන්වහන්සේ විසින් මෙසේ වදාරණ
ලද්දේය—“යෙන භික්ඛවෙ භික්ඛු දුග්ගතිනෙහි සුත්ත
නොහී බ්‍යජනපතිරූපකෙහි අත්ථ බ්‍යමච පටිබාහනහි
නෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු බහුජනාභිතාය පටිපන්නා, බහුජනාසු
බාය, බහුතො ජනස්ස අනාභාය, අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමත්තු
ස්සානං. බහුව නෙ භික්ඛු අපුඤ්ඤං පසවනති තෙපිමං සබ
මමං අනාරාධාපෙස්සනති” මෙති භාවය—

මහණෙනි යම් ඒ මහණ හු පිළිවෙල වරදවා ගන්නාලද
අසාරවිච්ඡුතාවෙන් ලැබූ සුත්‍රානායන් කරණකොටගෙන
භාවාභීයද බවයද පසුබස්වත්ද, මහණෙනි ඒ භික්ෂුහු බො
හෝවූ ජනයාගේ අවැඩපිණිස පිළිපත්නාහුය, බොහෝවූ
ජනයාගේ දුක්ඛපිණිස පිළිපත්නාහුය, බොහෝවූ ජනයාට
අනාභිපිණිස අවැඩපිණිස දෙවිමිනිසුන්ට දුක්ඛපිණිස පිළි
පත්නාහුය. ඒ භික්ෂුහු බොහෝවූ පාපයන්ද රැස්කෙරෙත්.
ඔවුහුතුවූ මේ සබමයද අතුරුදහන් කෙරෙත්—“අභ්‍යෝ අක්ඛ
රස්සඤ්ඤානො” යන කාතකයන සුත්‍රාදියෙන් දක්වනලද ක්‍රම
යෙන් බ්‍යජනාභාවබොධය අසාරයන් කරණකොට ගෙන
කටයුත්තේ වනවුත්, බ්‍යජනාභීය ප්‍රතිපත්තිය පිණිස පිටිවහ
ල්නොවේ—භාවාභාවබොධය පිටිවහල් වේ—“අභ්‍යං හි
නාථො සරණං අවොච නබ්‍යජනං ලොකහිනො මහෙසී, ත
ස්මා අකාභා මනිමක්ඛරෙස්ස අභ්‍යං නිවෙසෙය්‍යා මහිං මුති
මා—භාවය—ලොකහිතවූ මහජීවු සච්ඡෙයන්වහන්සේ
අභීය සරණකොට වදාලසේක, බ්‍යජනය සරණකොට නො
වදාලසේක, එහෙයින් නුවනැත්තේ අසාරයන් කෙරෙහි
මතිය නොකොට මතිය අභීයෙහි යොදන්නේය—

එහෙයින් සච්ඡෙදෙහිත ප්‍රඥාහිත් සමබනවූ බ්‍යජනයන් කර
ණකොටගෙන වචනාභීය සලකා භාවාභීය ගරුකොටග
තයුත්තේය—එසේනොව යම්කිසි බ්‍යජනවජායාවකින් අභී
ය බවය වසා අබවයක් බවය කොට අවිනයක් විනයකොට
යම් භික්ෂුහු දක්වන්නම් ඒ භික්ෂුහු—“යෙන භික්ඛවෙ භික්ඛු
අබමමං බමෙමාහි දිපෙන්නි අභිනයං චනොයාහි දිපෙන්නි”—
යනාදීන් මහත්වූ පාපයක් රැස්කොට අපායභාග්වනබැවි
බුබුදෙශනාවෙන් දූත භික්ෂුන්ට සච්ඡෙයන්වහන්සේවිසින්

විවරනිවාසනපාර්ශ්වය කෙසේ පණවන ලද්දේද, ඒ වදාළ ක්‍රමය නොඉක්මවා හිඤ්ඤාවිසින් කෙලෙස පුරුදුකරණ ලද්දේදැයි සිතන්නට සිටින සාවධානව අසා මෙනෙහි කටයුතු; මෙනෙහිකොටද අවබෝධවූ පරිදේදත් අනුන්වද කියවුනුයේ— සිතේ එකක් තබාගනිමින් අනුන්ව අනිකක් කියා නමා නොනැසිය යුතුය— සවාසනා සකලකෙලයෙන් නසා සම්මුඛපද්‍රව්‍ය පනවූ සම්මුඛපද්‍රව්‍යයන්ගේ ශාසනයට තෘතීකාරවූ කුලපුත්‍රයන් ඇතුළත්වනකල්හි, සරණගමනයෙන් උපසම්පදාව දෙව්වද්‍රව්‍යයන් කල්හි කුලපුත්‍රයන් සරණගමනයට පත්කරණ පරිදි දෙයනා කර වදාරන්නේ මෙසේ වදාළසේක—

“පඨමං කෙසමස්සං ඔහාරොචා කාසායානි වජ්ඣානි අවජා දාපෙචා එකංසං උත්තරාසඛං කාරුපෙචා භික්ඛුනං පා දෙවනාදාපෙචා උක්කුටිකං නිසීදාපෙචා අප්ප්‍රමාදානුගා පෙචා එවං වදෙහිති චතතබ්බො” —මෙහි භාවය—(පැවිදි උපසම්පදා පතන පුද්ගලයා) පළමුවන කෙස රැවුලු හරවා කසාපිලි හඳවා පොරවණය එකාංසකරවා හිඤ්ඤාගේ පා වදවා උක්කුටිකයෙන් හිඳවා ඇඳිලි බඳවා මෙසේ කියවයි කියවුනුනේය—

මෙහි දක්වනලද උත්තරාසඛය එකාංශකිරීම වැඩිසිටියත් වදනාකාලගෙහි සකස්කොට පෙරවීමවශයෙන් නියමකර වරදාණලද්දේය. වරදවූ ආකල්පයක් වලක්වනපිණිස පණවන ලද භික්ඛාපදයක් නොවන්නේය— යම් ගිහිඋපාසකයෙකු විසින්ද හිඤ්ඤාකර පැමිණ යාවිඤ්ඤා කරණකල්හිද නමත් උත්තරාසඛය එකාංශකොට පොරවා වැන්දෙවුනුනේය—

එය විශේෂයෙන් ප්‍රකාශවේ—ඒ මෙසේයි—“තෙන භික්ඛවෙ වඩ්ඪනා ලිච්ඡිතා සඛං උපසංකම්භා එකාංසං උත්තරාසඛං කරොමා භික්ඛුනං පාදෙවනං උක්කුටිකං නිසීදාමා අප්ප්‍රමාදානුගාමා එවමස්ස වචනියො” —මෙහි භාවය—

මහණෙනි එ වඩ්ඪනම් ලිච්ඡිතවිසින් සඛයාකර එලැබ පොරවණය එකාංශකොට හිඤ්ඤාගේ පා වැද උක්කුටිකයෙන් හිඳ ඇඳිලිබැඳගෙන මෙසේ කියවුනු වන්නේය— මෙයින් ගිහිඋපාසකයෙකු විසින්ද හිඤ්ඤා වදනාකල්හි පොරවණය එකාංශකොටගෙන වැන්දෙවුනුව හැරේ— එසේ උත්තරාසඛය එකාංශකිරීම හිඤ්ඤා ඇතුළත් වදනාකල්හි කටයුතු පෙරවීමයි බුදුන් අනුදන්තාලද්දේයයි යමක් කියානම් ඒ අභිමතාදී බව සැකහැර දහවුනුයේ—

උනන්දු සංග්‍රහයෙහි සංකරණ කථා.

2

සඵලයන්වහන්සේ විසින් හික්කුණගේ නිවාසනයට ගෙවත් ඇදීමිණිස ශික්ෂාපද පැණවීමට පූජිකාලයෙහි උපාධිකය ග්‍රහණය නොකළ හික්කුණ නටුරුකොට හැඳ පොරවා හැසුරුණු බැව් මහාකතාබකයෙහි ප්‍රකාශයි—එසේවූ කල්හි උපාධිකයග්‍රහණය අනුදනවදුරු උපාධිකයයන්ට පසුව යන ශ්‍රමණයෙක්ව ඇතුළුවීමට යායුතු පරිදි මෙසේ දෙශනාකරව දරණ ලද්දේය—“සචෙ උපජ්ඣායො පච්ඡාසමණං ආකඩ්ඛති තිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙතොනන පරිමණ්ඩලං නිවාසෙතො කායබන්ධනං බන්ධනො සගුණං තත්තො සංඝාටියො පාරිසිත්තො ගණ්ඨිකං පටිවුච්ඡිත්තො බොවිත්තො පත්තං ගහෙත්තො උපජ්ඣායස්ස පච්ඡාසමණොග ගොතබ්බං”—මෙහි භාවය—

ඉදින් (ගම්වදනා) උපාධිකයනෙම පසුව යන ශ්‍රමණයෙකු රුච්ඡෙකර්ද තෙමඩුව වසන්නා විසින් පිරිමඩුවකොට හඳුනාය හැඳ කායබන්ධනය බැඳ සංඝාටිය හා උනන්දුසංඝය යන සිවුරුදෙක එකට අල්ලා පොරවා ගණ්ඨික අමුනා සෝදා පාත්‍රය ගෙණ උපාධිකයයන්ට පසුව යන ශ්‍රමණයෙක් විසිනු තිසි—මේ බන්ධනයෙහි ආ නයයි—විග්‍රහයෙහි ආ ක්‍රමයනම්, සඵලයන්වහන්සේ සැවැත්නුවර වැඩවසන කල්හි සවගමගණුන් ඉදිරියෙන්ද පස්සෙන්ද එල්ලා අදනාය හැඳි ගෙයින් එය නිදනකොට හඳුනාය හැඳීමිණිස සෙබ්බාවේ පළමු වෙති ශික්ෂාපදය පණවා වදාල සේක—එ මෙසේයි—“පරිමණ්ඩලං නිවාසෙසාමිති සිකාකරණීයා”—භාවය, භාත්පසින් මඩුවකොට හඳින්ගෙමිසි ශික්ෂාව කටයුත්තිය—“පරිමණ්ඩලං නිවාසෙනබ්බං නාභිමණ්ඩලං ඡායුමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙතොනන, යො අනාදරියං පටිච්ච පුරතොවා පච්ඡතොවා ඔලඹෙනො නිවාසෙති ආපනති දුක්ඛං”—භාවය—නැබ්බලද දනම්බලද වසන්නා විසින් පිරිමඩුවකොට හැන්දෙනුයි, යමෙක් අනාදරිණිස ඉදිරියෙන් ගෝ පස්සෙන්ගෝ එල්වා අදිද ඔහුට දුකුලා ඇවැත්වේ—මෙහි ඡායුමණ්ඩලං යනුද එකවචනයයි—නුමුත් ඡායුමණ්ඩලයෙන් දනම්බුව දෙකම වසා හඳුනාය හැන්දෙනුය යනු භාවානායි—දෙදනම්බුව කොපමණකින් වැසිය යුතුදයත්—සමනපාසාදිකා

වෙහි—“ඡුක්කුමුණුලසස ගෙටියා ජබ්බට්ඨකතො පට්ඨාය අට්ඨ
 භුලමනා නිවාසනා ඔතාරෙතා නිවාසෙනබ්බං”-භාවය-
 දනමඛලට පාන කෙණ්ඩාආවය පටන් අටභුලක්පමණ
 හදනස පාත්කොට හැදිය යුතුයි—මෙසේ අදින්නාහුගේ හද
 නය ප්‍රමාණයෙන් යුක්තවූයේම වරි—ඒ ප්‍රමාණයනම්—සම
 නතපාසාදිකාවෙහි—“නත්‍රිදං පමාණං දීඝතො මුට්ඨිපට්ඨකං
 තිරියං අඛිඨතෙය්‍යගතං, තාදිසස්සපන අලාභෙ තිරියං ඒ
 ගතප්පමාණවපි වට්ඨති ඡුක්කුමුණුල පටිවජාදනං, නාහි
 මුණුලං පන විවරෙනාපි සකකා පටිවජාදෙනා”-ඒ අද
 නයෙහි මේ ප්‍රමාණයි—දිගින් මිටි පස්පයණයි—සරස දෙරි
 යන් සමාරයි—එබන්දක් නොලැබීමෙහි වනාහි සරස දෙරි
 යන්පමණ වූයේද දනමඛල වසනපිණිය වරි—නැබ්මඛල ව
 නාහි විවරයෙන්ද වසනුහැක්කේයි—ශික්ෂාපදානි කථාදිය
 මෙසේගෙයින් යමෙක් මෙහි ඡුක්කුමුණුලං යන එකවචන
 යගෙණ බ්‍යජනයෙහි එල්ලී මේ ඡුක්කුමුණුලං යන්නෙන්
 කියනලද්දේ එකදනමඛලය එගෙයින් එකදනමඛලක් වසා
 හැන්දකල්හි පරිමණුලනිවාසනය වෙයි කියාගො—අනිස
 දදිය වසන්නට එහි නොකියනලද්දේය එගෙයින් පිටිපස
 අනිසදදිය නොවසාම පරිමණුල නිවාසනය කටයුතුයයි
 කියානම් ඒ විනය අවිනයකරන්නේ වේ—නාහිමුණුලයහා
 දෙදනමඛුචි නොගොත් අවශ්‍යයෙන්ම දෙදනමඛුචිවසා
 කෙණ්ඩාආවය පටන් පානට අටභුලක් ගෙලා කොත් නො
 එල්ලා අවටින් මඛුචිකොට හැන්දකල්හි ගතියොණක ම
 වජ්ජාලාදි ගිහිනිවාසන දෙස් නැතිකොට හැන්දවේ—මෙහි
 වනාහි—“නාහිමුණුලං පන සකකා විවරෙනාපි පටිවජාදෙ
 නා”-නැබ්මඛල වනාහි (පොරවන) සිවුරෙකුත් වසනුහැකි
 යයි කියනලද්දෙයින්—දෙදනමඛුචි පොරවන සිවුරෙන් වැ
 සීම අවශ්‍යනොවේ—ඒ යථාලාභවශයෙන් වේ—නැබ්මඛල
 හදනයෙන් වැසීම අවශ්‍යනොවේ—එය පොරවන සිවුරෙන්
 වැසීම අවශ්‍යයි—

පරිමණුලනිවාසනකථා.

3

පරිමණුල පාර්ශ්වය සෙබ්බාවේ දෙවෙනි ශික්ෂා පද
 යෙන් වදාරණලද්දේය—ඒ කෙසේදයත්—සම්බුද්ධත්වගෙය

සැවැත්නුවර දෙවරම්වෙහෙර වැඩවසන කල්හි සවගමගණ
 හා ඉදිරියෙන්ද පස්සෙන්ද එල්ලා සිවුරු පෙරවුහ-එය නිදාන
 කොට හාත්පසින් මඩුළු ඇතිකොට ගිනිපාරුපණක්ෂුම දුරු
 කොට පොරවණ පිණිස සෙබියාවේ පලමුවෙනි වඩියගේ
 දෙවෙනි ශික්ෂාපදය පණවා වදාලසේක-~~ක~~ පරිමිතොනෙහි-
 “පරිමිතොලං පාරුපිතං”-මෙහි භාවය-
 හාත්පසින් මඩලයක් ඇතිකොට පොරවන්නෙමි සි ශික්ෂාව
 කටයුත්තයි-“පරිමිතොලං පාරුපිතං” උගොකණ්ණසමං
 කාමා, යො ආනාදරසං පටිච්ච පුරතොවා පවජතොවා ඔල
 වෙබ්බන්තො පාරුපති ආපනති දුක්ඛාසං”-භාවය-දෙකො
 ණ සමකොට අවටින් මඩුළු ඇතිකොට පෙරවිය සුතුයි-
 යමෙක් තෙම අනදරපිණිස ඉදිරියෙන්ගෝ පිටිපසින් ගෝ
 එල්වමින් පොරවාද ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වේ-පරිමිතොල
 කරණය නම් අවටින් මඩලක් කිරීමයි-එය දෙකොණ ස
 මකිරීමෙන් කටයුතුයි-මීට සමන්තපාසාදිකා නම් අටුවා
 වේ මෙසේ දක්වනලදී-“තෙනබොපන සමයෙන ජබ්බ
 ගගියා ගිකුඤ්ඤා ගිනිපාරුතං පාරුපනති ති එමං චුත්තං අනෙ
 කපපකාරං ගිනිපාරුතා අපාරුපියා ඉධ චුත්තනගෙතොව
 උගොකණ්ණසමං කාමා පාරුපණ්වත්තා පුරෙත්තනන
 පරිමිතොලං පාරුපිතං”-භාවය-එකල්හි වනාහි සවගම
 ගණහා ගිනිපෙරවුමි පොරවතිසි මෙසේ කියනලද නොයෙ
 ක් ආකාරවු ගිනිපෙරවුමි නොපොරවා මේශික්ෂා පදයෙහි
 කියනලද ක්‍රමයෙන්ම දෙකොණ සමකොට පොරවණ්වත
 පුරත්තනපසින් හාත්පසින් මඩුළු ඇතිකොට පෙරවිය සුතුයි-
 මේ පරිමිතොලපාරුපණ්ශික්ෂාපදයෙන්, ඉදිරියෙන්ගෝ පිටි
 පසින්ගෝ එල්වා පෙරවීම වලක්වන ලද්දේය-කය විවෘත
 කිරීම නොවලක්වන ලද්දේය-මේපරිමිතොල නිවාසන පා
 රුපණ්දෙකට පණවා වදාලශික්ෂා පද්දෙක සාමාන්‍යයෙන් වදා
 රණ්ලද්දේය-ඇතුළතම යනාදිවශයෙන් ස්ථාන නියමයක්
 මීට නොකරණ්ලද්දේය-ස්ථාන නියමවශයෙන් වදාරණ්ලද
 ශික්ෂාපදයෝ මිත්මතොනෙහි වෙනි-ඉත්තිසා සමන්තපාසාදි
 කාවේ මෙසේ දක්වනලද්දේය-“ඉමානි වෙ සිකඛාපදානි අ
 විසෙසෙන චුත්තානි, තස්මා විහාරෙපි අනතරසරෙපි පරිමි
 තොලමෙව නිවාසෙතං”-පාරුපිතං”-භාවය-මේ
 ශික්ෂාපද්දෙක අවිශෙෂයෙන් වදාරණ්ලද්දහුය, එ හෙයින්
 විහාරයෙහි ගෝ අනතරසරයෙහි ගෝ හාත්පසින් මඩුළු
 කොටම ගැඳිය සුතුද පෙරවියසුතුද වෙයි-මෙයින් විහාර

යෙහිදී අදහස ඇදීමෙහිදී ගම්වදනාකල අදහස ඇදීමෙහිදී ඉදිරියෙන් පස්සෙන් කොත් නොඑල්ලා හැඳියයුතුබවද, විහාරයෙහිදී එකාංශකොට කටයුතු වූ පෙරමුමෙහිදී ඇතුළු ගම් වදනා කල්හි සුපවිච්ඡිකාකිරීමෙහිදී හාත්පසින් මඩුලු ඇතිකිරීම කටයුතු බැව් ගඟවනලදී-විනයවිනිශ්චයෙහි.

“උග්ගාකණ්ණ සමං කතං සාදරං පරිමණිලං,
කතං පාරුපිතබ්බං අකරොන්තස්ස දුක්ඛං”-භාවය-

දෙකොණ සමකොට අදරසනිතව, හාත්පසින් මණ්ඩලයක් කොට පෙරවිය යුතුයි—මෙසේ ගොකරන්තාහව දුකුලා ඇවැත් වේ—මේ පෙරවීමේදී දෙකොණ සමකරණ පරිදි විනයවිනිශ්චය විකාවෙහි මෙසේ කියනලදී—“උග්ගාකණ්ණ සමංකතානි පාරුපණස්ස එකං සෙ කතස්ස පිට්ඨිපසෙස උදරපසෙසව ඔලම්බිමානො උග්ගාකණ්ණ ගන්ථිප්ථෙසි සණ්චාරිස සමං කතං”-භාවය—උග්ගාකණ්ණ සමංකතා යනමෙහි භාවයනම්, එකාංශයෙහි කරණලද පාරුපණසාගේ පිට්ඨසද බඩපසද එල්ලෙන්ගාවූ දෙකොණ ඇතුළු මිනිගෙඩිමෙන් සමකොට යනුයි—මෙහි පෙරවණ උත්තරාසඬගයේ දෙකොණ සමකිරීම කියන ලද්දේයි—සඬහාරිය පෙරවීමක් නොකියනලද්දේයි—තුන්වෙනි ශිෂ්‍යාපදයෙහි කියනලද දෙකොණ සමකිරීම මෙසේගොවේ—එය ශිෂ්‍යාපද වණ්ණනාවෙන්ද බන්ධකට්ඨකථායෙන්ද මතු දක්වනු ලැබේ—නවද, විනයවිනිශ්චයෙහි.

“අවිසෙසෙන චුත්තනතු ඉදං සිකඛාපදවයං,
තස්මා සරෙ විහාරෙවා කතනබ්බං පරිමණිලං.”

භාවය—(පරිමණිලනිවාසන පරිමණිලපාරුපණ දෙකට පැණවූ) මේ ශිෂ්‍යාපද දෙක සථානවිශෙෂ නියමනොකොට සාමාන්‍යයෙන් වදාරණලද්දේය, එහෙයින් අනන්තරයෙහි ගෝ විහාරයෙහි ගෝ පිරිමඩුලු ගෙවත් හාත්පසින් මණ්ඩලය ඇතිකිරීම කටයුතු—මෙහි විහාරයෙහි පිරිමඩුලු කිරීම කෙබඳු තත්වයද කවරකල්හිදී විකාවෙහි නියමකොට තිබේ—ඒ මෙසේයි—“විහාරෙති බුද්ධුපට්ඨානාදිකාලං සන්ධාය චුත්තං, පරිමණිලං කාතනබ්බානි පරිමණිලමෙව නිවාසෙනබ්බං පාරුපිතබ්බානි අනෙං”-විහාරයෙහියයි බුද්ධාපසථානාදිය කරණ කාලය සදහා කියනලද්දේය—පිරිමඩුළු

කටයුතුය යනු හාත්පසින් මඩුළුකොටම හැන්දුකර පෙරවිසුනුද වෙයි යන අතීත—ඉදිරියෙන් පස්සෙන් කොන් නොපිල්ලා හැඳිමිපෙරවිමිකෙරීම ඇතුළතමද විහාරයෙහිද කටයුතුමයි—එල්ලීමෙන් එකදෙසක උස්ව අන්දෙසක පාත්ව තිබෙනම් ඒ පිරිමඩුළු නොවේ—පිරිමඩුළුකිරීම එකාංගපාරාජණයටද සුපරිවිජ්ජනපාරාජණයටද සාධාරයි—එසේ නොපිල්ලා හැඳිමද පෙරවිමද ඇතුළතමදිහෝ විහාරයෙහිදිහෝ කටයුතු යයි නියමකළ හෙයින් විහාරයෙහිදි පෙරවිමත් ගම්වැදීමෙහිදි පෙරවිමත් එකමයයි යමෙක් කියානම්—හෙතෙම බමිය අබමියයි විනය අවිනයයි කියේ නොවේද?—වේමය—මේ කියනලද එකාංගපෙරවිමට ගණ්ඨිපාස ඇමිනීමක් නියමකොට නැත්තේමය—තුන්වෙනි ශික්ෂාපදයෙන් දක්වනලද ගම්වැදීමේදි පෙරවිම—“ගණ්ඨිකංපටි මුච්ඡා”—යනාදින් ගණ්ඨිය ඇමිනීම මුල්කොටම දක්වනලද්දේය—මේ ශික්ෂාපදයේ පදහාත් නියාදියෙහි කයවිවෘත කිරීමට ඇවනක් නොදක්වන ලද්දේය—මෙමවගියෙන් තුන්වෙනි ශික්ෂාපදයේ කයවිවෘත කොට ඇතුළතමයත්නාහට දුකුලාඥාවැත් දක්වනලදි—තවද මෙකී එකාංගපරමණ්ඩල පාරාජණයකිරීමෙහි ශ්‍රවයවසන්නට නියමනොකරණ ලද්දේය, මණ්ඩනයක වසන්නට නියම නොකරණ ලද්දේය, ජත්‍රදෙකද උරයදවසන්නට නියම නොකරණලද්දේය, මෙකී සියළු අවයව වසන්නටද, නොවසන්නාහට ඇවැත්ද මෙමවගියෙහිවූ තුන්වෙනි ශික්ෂාපදයෙන් නියම කරණලද්දේය—මෙසේ තිබියදීම මෙකී දෙවෙනි ශික්ෂාපදයෙන් බුඛොපසානාදිය කරණකල්හි නියමකළ එකාංගපරමණ්ඩලපාරාජණයම ගම්වැදීමේදිද කරන්නට නියමකරණලද්දේයයි සිහිඇතිකවරෙක්නම් කියාද, නොකියාමය—මේ සෙබියාවේ පළමුවෙනිවගියෙන් දෙවෙනිවූ පරිමණ්ඩලපාරාජණශික්ෂාපදයෙන් බුඛොපසානාදියාලයන්හි පරමණ්ඩලකටයුතුවූ නියමකළ පෙරවිමම ඇතුළතමවද නාකල්හිද එසේම කටයුතුය ඒ දෙතන්හිම එකාකාරපෙරවිමයයි යමෙක් කියානම් ඔහුහිසින්ම ඒ විහාරයෙහිදි බුඛොපසානාදිය කරණකල්හිදු ගණ්ඨිය ඇමිනියුතුවක්ද මණ්ඩනය වැසියුතුවක්ද ජත්‍රදෙකහා උරය වැසියුතුවක්ද කයවිවෘත නොකටයුතුවක්ද දෙශනාධිකර්මයෙන් දැක්වියුතුවය—එසේ නොදක්වනතෙක් ඔහුගේ ඒ කීම මුසාවාදයක්බව නුවනැත්තෝ සිතන්න.

පරිමණලපාරි පණකවා

4

සුප්‍රසිද්ධතාකොට යාම ගම්වදනාකලව නියමකරණලදී-
ඒ කෙසේදයත්—සෙබ්බාවේ දෙවෙනි ශික්ෂාපදයෙන් පිරි-
මඩුලුකොට පෙරවීමද අවිශේෂයෙන් වැරදිලද්දේ නමුත්
එකල කය විවෘතකොට යාම තහනම් කොට ශික්ෂාපදයක්
නොපණ්වන ලද්දේමය—කය විවෘතකොටයාම අයෝග්‍ය
වන්නේ ගිහිගෙවලට ගෙවත් ඇතුළතමට යනකල්හි—
ඒ එසේනමුත් එය තහනම්කළ ශික්ෂාපදයන්ගැනි හෙයින්
සවගම්ගණනු කය විවෘතකොට ඇතුළතමද ගියානුය—ඒ
බැව් පවිතිපොතෙහි මෙසේ පෙනේ—“යෙනබොපණ්සමි-
යෙන ජබ්බග්ගිකා හික්ඛු කායං විවර්ඛා අනතරසරෙ ගව්ඡ-
නති”—එකල්හිවනාහි සවගම්ගණනු කය විවෘතකොට ඇ-
තුළතම යනි—මේ කය විවෘතකොටය කීවේ තුමක් නො-
වසා විවෘතකලාවද යත්,—සමන්තපාසාදිකාවෙහි මෙසේ පෙ-
නේ—“කායං විවර්ඛාති ජනතුමි ලරමි විවර්ඛා”—භාව-
ය—කය විවෘතකොට යන්නේ අභිසන්ති අංසතුටයද ලැපැ-
නත හෝ ලැපැත්තේ අංසයන්ද නොවසාය යන අභිධි—
අනතරසරයෙහි කය විවෘතකිරීම කෙලෙස පෙරවීමෙන් වේ-
දැයි ගඟවනු පිණිස විමර්ශනොදන්යෙහි එකාංශ පෙරවීම
කය විවෘතකිරීමයයි කියණලදී—එය මතු දක්වනු ලැබේ—
සවගම්ගණනු එකාංශකොට පොරවා ඇතුළතමෙහි ගිය
හෙයින් ඒ වලක්වනුපිණිස මේ තුන්වෙනි ශික්ෂාපදය පණවා
වැළඳීමට ප්‍රකාසකරණලද්දේය—මෙසේ එකාංශකොට පෙ-
රවීමෙන් කය විවෘතකොටගෙන ඡඩ්වර්ගික හික්ඛුත් ඇතු-
ළතම ගිය කැරුණ නිදානකොට සම්බුද්ධත්වගන්යේ විසින්
සෙබ්බාවේ පළමුවෙනිවර්ගයේ තුන්වෙනි ශික්ෂාපදය පණ-
වන ලද්දේය—ඒ ශික්ෂාපදය පවිතිපොතෙහි මෙසේ පෙ-
නෙන්නේය—“සුප්‍රසිද්ධතො අනතරසරෙ ගම්යසාමිහි සි-
ත්ඛාකරණීයා”—භාවය—මනාකොට (සිංරත්) කය වසන
ලද්දේ ඇතුළතම යන්නෙහි ශික්ෂාව කටුවනුයි—“සුප්‍රසිද්ධ-
තොන අනතරසරෙ ගන්තංගං යො අනාදර්ශං පටිච්ඡකා-
යං විවර්ඛා අනතරසරෙ ගව්ඡති අපනති දුක්ඛාට්ඨසා”—මනා-
කොට කය වසනලද්දහු විසින් ඇතුළතම යා යුතුයි—යමෙක්

අනදර්ශිණී කය විවෘතකොට නොගොත් ජනුද අංශ
යද විවෘතකොටගෙන ඇතුළුගම යෙද දුකුලාභ්‍යවැත් වේ—
මීට ප්‍රචිත්ත පරිමණලපාරූපණ ශික්ෂාපදයෙන් අනදරයෙන්
ඉදිරියෙන්ද පස්සෙන්ද එල්ලා පොරවන්නාහට ඇවැත් ද
ක්වනලදී—එහි කය විවෘතකරන්නාහට ඇවැත් නොදක්ව
නලදී—මේ තුන්වෙනි ශික්ෂාපදයෙන් වනාහි ඇතුළුගමේදී
කය විවෘතකරන්නාහට ඇවැත් දක්වනලදී—පරිමණලනී
වාසන, පරිමණලපාරූපණ දෙකම සථාන විශේෂයක් නො
කොට සාමාන්‍යයෙන් නියමකරණ ලද්දේය—මේ සුපරිච්ඡි
න්තපාරූපණය විශේෂවශයෙන් ඇතුළුගමට නියමකරණ
ලද්දේය—මනාකොට කය වසන පිළිවෙල නොගොත් ම
නාකොට කය වසාගෙන ඇතුළුගම යන ක්‍රමය සමන්තපා
සාදිකාවෙහි මෙසේ දක්වන ලද්දේය—“සුපරිච්ඡන්තනා
හි නසිසා පාරුතෙන අථබ්බා ගණ්ඨකං පරිච්ඡිත්තා අනුචාත
තෙනා ගිවං පරිච්ඡාදෙත්වා උග්‍රොකණ්ණං සමා කත්වා
පරිසාගරත්වා යාවමණ්ඨිබ්බං පරිච්ඡාදෙත්වා අනාරඝරෙ
ගන්තබ්බං”—භාවය—මනාකොට වසනලද්දහු විසින් යනු ගි
සවසා පොරවනලද්දහු විසින් නොව, යලිත් ගණ්ඨය (පාස
යෙහි) අමුනා නුචාවේ අනතයෙන් ශ්‍රීවය වසා දෙකොණ
සමකොට පස්සට අකුලා නොගොත් පසුට එකතුකොට
ගෙන මැණික්කට්ටුව දක්වා කය වසාගෙන ඇතුළුගම යා
සුතුයි—මෙහි ශ්‍රීවය වසන්නට කිහිපයින්, එකාශකොට පෙ
රවීමේ සුපරිච්ඡන්තයයි කියන්නන්ගේ අබමිවාදය ඊට නො
ගැලපෙන්නෙයින් ශ්‍රීවය අනිකක්කොට අභවන්නට උත්සා
හ කරති—එනම්, උගුරමුල උගුරු වළය යනුයි—එය නිසි
මිනිස්සිහියක් ඇත්තෙක් විශ්වාස නොකරති—ශ්‍රීවය බෙරය
කට උපමාකරණලද්දේය—“කඬුගිවා තු යා ගිවා සුරුණා
ලිඛාසන්නිතා”—යනාදියෙන්ද එය ප්‍රකටයි—එකම ශ්‍රීවයේ
අසී සතක් නිබ්බන්ධව විඝ්‍රහිතාගියෙහි—“සන්නගිවට්ඨිති”—
යනාදින් දක්වනලද්දේය—ශ්‍රීවයතුල මූලපටන් භික්කබල
පිනිටිනැනට යනතෙක් අසී සතක් පිහිටා තිබේ—ඒ අසී
සතකින් සුත්තව පිහිටා තිබෙන ශ්‍රීවය පිට කිසිතැනක් ඇතු
ළුගම වදනාකල්හි නොවසා යන්නට අවසර නොදෙනලද්
දේය—පිටිපසින් උකුණුවල දක්වාද ඇතුළුපසින් නික්ම ති
බෙන ඇවය දක්වාද වසන්නට නියමකරණලද බැව් මතු
දක්වන්නොවූ—විනය විනිශ්චයෙහි.

ගණිකාං පටිමුච්චා කතා කොණ උගො සමං
ඡාදෙතා මණිබන්ධං ගන්තබ්බං ගිව මෙවච.

තථා අකතා භික්ඛුස්ස ජතතූනිපි උරමිපි
චිවරිතා යථා කාමං ගවජතො ගොති දුක්ඛං.

භාවය—ගණිකා අමුණා දෙකොන් සමකොට මැණික්කට්ටුවදක්වාද, ග්‍රිවයද වසා ඇතුළුගම යා යුතුයි—එසේ නොකොට අංසකුට හෙවත් උරහිස්දෙකද උරය හෙවත් අංසයක්ද නොවසා කැමතිපරිද්දෙන් ඇතුළුගම යන්නාවූ භික්ඛුහට දුකුලාභ්‍යවැත් වේ—අටුවාහි “ජතතූනිපි” කිතෑනත් චිතයමිනිසෙහි “ජතතූනිපි” කිතෑනත් ජතතූනෙදය අංස සන්ධිඅදි නානාභිගෙහි පවත්නා හෙයින්ද, උරශබ්දයේ නානාභිභූති හෙයින්ද විකාශායනයන් විසින් මෙහි ශික්ෂාපදය පිළිබඳවූ ජතතූනෙදයේද උරශබ්දයේද ලිහිල් කථනය කරණලදි—එය ඒකාලයෙහි භික්ඛුන්ගේ පෙරවිමද බලා ලියා තබනලද බව ශබ්දාර්ථයටම දනවුනුයි—විකාශෙහි මෙසේපෙණේ—“ජතතූනිපිති උගොඅංසකුටාති, උරමිපිවාති අංසමිපි”—භාවය—“ජතතූනිපි” යනමෙහි අධීයනම අංසකුට දෙකද යනුයි—“උරමිපිව” යනමෙහි අධීයනම අංසයද යනුයි—අංසකුට දෙකද අංසයද නොවසා ඇතුළුගම යන්නාහට දුකුලාභ්‍යවැත් දක්වනලදි—මෙහි කියනලද අංසකුටශබ්දයෙන් ග්‍රිවයට පාත ලැපැත්තේ නිබ්බන ගලසර ඇවදෙකේ කොන්දෙක කියනලදි සමහර සන්තප්පයෝ කියත්—ඒ කුමක්කියා හෝ එකාංශපාරුපණය සුපටිච්ඡන්ත පාරුපණයයි හඟවන අදහසින් කියනුලබන්නාකි—ගලසර ඇව කොන්වලට අංසකුට නාමයක් මාගධිකභාෂාවේ නැත්තේය—දීඝිනිකායාභිකථායෙහි—“පට්ඨග්ගං සෙලමයං පත්තං වාමංසකුටෙ ලගෙතා”—මෙහි භාවය—මාගධිවූ ලගෙලමය පාත්‍රය වම්අංශකුටයෙහි හෙවත් වම්උරහිසෙහි එල්වා—ඒ කියන්නාවූ සන්තප්පයෝ මෙකී තත්හිද අංසකුටශබ්දයෙන් කියනලද්දේ ලැපැත්තේ නිබ්බන ගලසර ඇවයේ පාත කොණයයි කියන්නට සිත්තයයි තවරෙක් සිතාද?—එසේනම් පාත්‍රය ඒ ගලසරඇව කොණේ එල්වූයේ සිතිනුත් සිතා කියත්ද?—ඒ එල්ලුවේ කෙසේද?—ඇතයක් ගසාලායයි කියත්ද සිතිය යුතුයි—තමන් කී යම් අබමිසක් දූඩිකරත්ට නොසිතා වම් අංසකුටයයි කියනලද්දේ වම්

උරහිසයයි යථාභාවයෙන් සිතාගත්විට පාත්‍රය වම්උරහි
 සේ එල්ලුවට හැරේ—එසේගෙයින් වසන්නට තියමකල
 අංසකුට්ඨෙකනම් උරහිස්දෙකයයි තේරුම්ගත්කල්හි කිසිම
 විපරිතග්‍රහණයක් නොවේ—නවද, සමන්තපාසාදිකාවෙනි—
 “යථාච ඵකචෙව පරිබාජකා උරං විවරන්වා උභොස්‍ථ අංස
 කුට්ඨෙස්‍ථ පාරුපණං ධූපෙනති”—භාවය—යම් පරිද්දෙකිනුත්
 ඇතම් පරිබාජකයෝ වෘෂ්ඨ ඵලියේ නබා අංසකුට්ඨෙකහි
 පොරවණය තබද්ද—මෙහි කියනලද අංසකුට්ඨෙක බෙල්
 ලට පාවිත් නිබෙන ගලසරඥව දෙකේ පාත් කොන්දෙක
 දැයි සිතිය යුතුද?—ඒ එසේනම් ඒ දෙකේ පාරුපණය කෙලෙ
 සකින් තබද්දැයි සිතා වෘෂ්ඨ විවෘතකොට උරහිස් දෙකහි
 පොරවණය තබන්නයි අවිපරිතකොට සිතියයුතුයි—නවද
 එහිම—“යථාච ඵකසාටකා මනුස්සා නිවන්සාටකස්ස එකෙ
 න අනෙතන පිට්ඨං පාරුපිත්වා උභො කණ්ණෙස්‍ථ උභොස්‍ථ
 අංසකුට්ඨෙස්‍ථ ධූපෙනති”—භාවය—යම්සේත් එකසාටකමනු
 භූයෝ හදනාලද වසන්තයෙන් එක් අන්තයකින් පිට පොර
 වා කොන්දෙක අංසකුට්ඨෙකෙහි ගෙවත් උරහිස් දෙකහි
 තබද්ද—“යථාච බ්‍රාහ්මණො උභිතො උපකට්ඨකානං අනත
 රෙන සාටකං පච්චෙසෙත්වා අංසකුට්ඨෙස්‍ථ පක්ඛිපනති”—භා
 වය—යම්සේත් බ්‍රාහ්මණයෝ කිසිලිදෙක අනරෙන් වසන්තය
 ප්‍රවිලංකොට අංසකුට්ඨයන්හි ගෙවත් උරහිස්හි තබද්ද—“යථා
 ච පාලිකාරකො හික්ඛු ඵකංසපාරුපණෙන පාරුතං වාමබා
 හං විවරන්වා විවරං අංසකුට්ඨං ආරොපෙති”—භාවය—යම්සේ
 ත් පාලිකාරකනික්ඛුතෙම ඵකාංසපාරුපණයෙන් පොරවණ
 ලද වම්බානුව විවෘතකොට සිවුර අංසකුට්ඨයට ගෙවත් උර
 හිසට නගාද—යනාදින් කියනලද තත්හි අංසකුට්ඨයයි කිය
 නලද්දේ ලැපැත්තේ නිබෙන ගලසරඥව පාත්කොන්සයි
 ගතගොත් එතැන සිවුර තබන්නට අරොපණය කරන්න
 ව නොහැකිබැවින් අංසකුට්ඨය කියනලද්දේ ගලසරඥව පා
 තකොන් නොවෙයි උරහිස්යයි ඒ පිත්වත්හු මෙනෙහිකෙ
 රෙත්වා—නවද, විනයවිනිශ්චය විකාශෙහි—“උරමපිචාති අං
 සමපි”—යන ලිඛාභිවණ්ණෙවේ පාඨය එසේනොවෙයි—
 “උරමපිචාති හදයමපි”—කියාවෙයි ඇතම් පිත්වත්හු කියති—
 උරමපිච යන්නට හදයමපි යනු ලිඛාභිවණ්ණාවක් වේදැයි
 පණ්ඩිතයෝ මෙණෙහිකෙරෙත්වා—උරශබ්දයාගේ, කෙවල
 වෘෂ්ඨයෙහිද හෘදයෙහිද වැටෙන්නාවූ අභියෝ ස්වභාවෙන්
 ප්‍රකටයි—එය භෞමිකයක් කොට කීමෙන් කවර ප්‍රයෝජ

නදා—නානාමිබ පොත්වල ලිපි වශයෙන් නානාමිබ පාඨ
 යෝග්‍ය—මෙහි කියනලද—“තථා අකතා භික්ඛුස්ස ජනතු
 නිපි උරමිව” —යනු බොහෝ පොත්වල—“තථා අකතා
 භික්ඛුස්ස ඡත්තනිපි උරමිව” —කියාද-ඇතැම් පොත්වල—
 “තථා අකතා භික්ඛුස්ස ඡත්තනි උරමිව” —කියාද තිබේ-
 නුමුත් එයින් අනාවරණය කළ හැකි පාඨයක් වශයෙන් පණ්ඩිතයන්
 විසින් පිළිගතයුතුව තිබෙන්නේ—“තථා අකතා භික්ඛුස්ස
 ජනතුනිපි උරමිව” —යන පාඨයයි—එසේම විනයපනිඤ්ඤ
 විකා සමබන්ධ යම් පොතක—“උරමිවාහි හදයමිපි ”-කියා
 තිබියහැක්කේය—එසේ තිබීමෙන් යොග්‍යවූ අනියක් හැ
 ගේදැයි පණ්ඩිතයන් විසින් සිතිය යුත්තේය—දෙසනාභික
 ථාදි පාලිපොත්හි බොහෝසේම ‘හදය’ ශබ්දයෙන් හදය
 වන්නාවූ කියනලද්දේය—පිළිවිමානියෙහි—“හදයං සර්වභ
 නතරෙ උරධි පඤ්චරමජ්ඣා නිසසාය සිතං” —ගාථය—හද
 ය ශරීරභ්‍යන්තරායෙහි උරභවමාදීරය ඇසුරුකොට පිහිටි
 යේයි—මෙසේ ‘හදයං’ යන්නෙන් ප්‍රධානාභි වශයෙන් ශරී
 රභ්‍යන්තරායෙහි උරභවමාදීරය ඇසුරුකොට සිටි හදයව
 සතුව හැගේ—උපවාදාභිවශයෙන් පඤ්ඤා ගෙවත් ලය හැ
 ගේ—පාලිභාෂාවේ ඒ උරශබ්දයෙන් හැගෙන හදයාභික
 ප්‍රකටයි—එහෙයින් ලිතාභිකථනයෙහි ඒ උරශබ්දයේ කිය
 යුතු අප්‍රකටවූ හදයාභිකයන් නොපෙන්—ඒ ශබ්දයේ එක
 දෙශොපචාරවශයෙන් කියයුතු ලයේ අංශයක් කියයුතුව
 තිබේ—“ජනතුනි” කිතනහි ජනතුශබ්දයෙන් හැගෙන ප්‍රධා
 නාභිකයූ අංශයයම්බන්ධ අංශකූටය ලිතාභිවශයෙන් කිය
 යුතුයි—ඉන්නිසා ඊට ලිතාභිකිමෙහි “උභොආසකූටානි”-
 කියා උරහිස්දෙකෙසේ දක්වනලදී—එය ප්‍රකාශකරණපිණිස
 කඩ්ඩාප්තරණිපිටපතෙහි—“ජනතුංවා” —දසරුවගෝ යි අනි
 කියනලදී—මේ සියළුම ආවායභිවරයන්ගේ අනියන් හැරද
 මා—ජනතුනි ග්‍රිවයට පාත පිහිටි ගලසරභව කොන්සයි කි
 යන්නම ඒ බමුවාදිකථාවක් නොවේමය—ජනතු ශබ්දයේ
 ලිතාභික අංශකූටයයි දැක්වූ ආවායභිවරයන් විසින්ම උර
 ශබ්දයේ ලිතාභිකය එක දෙශොපචාරවශයෙන්—“උරමි
 වාහි අංසමිපි” —කියා පඤ්ඤා සමබන්ධ අංශයයි කියනලදී-
 “උරමිවාහි හදයමිපි” —කියා තිබිය යන ශබ්දය ඇසුරු
 වීසත්ද විනයපනිඤ්ඤවිකාවසමබන්ධ නොයෙක් තන්හි ති
 බෙන පොත් බැලූනමුත් එයින් එකපොතකවත් උරමිව
 යන්නට කි ලිතාභිකේ හකාරයමුල්වූ පදයක් නොදක්නා

ලද්දේ—ආශාව නම්වූ ජනතුරුගේ භාවය අංශකූටයයි අනි දැක්වූයේම වස්සව නම්වූ උරුමයෙන් මේ භික්ෂූපදයෙහි කියවුනු භාවය වස්ස සම්බන්ධ අංශයයි හඟවන පිණිස “අංසපි” යි ලිඛායයි කිවේ යම්කාරුණිකවම හැඟේ—ඇතුළතම යනකල කස ප්‍රවානකොට පොරවා ගිය සවන මහණුන්—වස්සයේ අංශයක්වූත් සකලවස්ස ප්‍රවානකොට නොගිය හෙයින්ද එලෙස පොරවා යනු නොහැකිවෙයිත්—ද—ඒ ප්‍රවානකල අංශය වසන්තට නියමකලැවීත් ප්‍රවාන නිශ්පාදිතාවේ භාවය තත්වප්‍රදේශන් කියනලද්දේ—කාශිච්ඡාරණිපිටපතෙහි එකදෙනෙකුට වශයෙන් යොදා ගෙන “උරංවා” ලයගෝ—යි පිටපත්කරණ ලද්දේ—ඒ කෙලෙසවූනමුත් හදයමය යන අධිකරණයෙන් එකාශකොට පෙරවීම සුප්‍රච්ඡින්නාකිරීමයි ප්‍රකාශකිරීමට පිහිටක් නැත්තේමය—එකාශකොට කොට්ඨෙසකින් පෙරවූවත් වස්ස ස හෙවත් ලය සමුප්පන්නෙය නොවූයේ—ලයේ අංශයක් නොවූයේ නිසි.

මේ භික්ෂූපදයෙහි කියනලද දෙකොණ සමකිරීමද සංහරණයද කෙසේදයත්—සමනපාසාදිකාවෙහි මෙසේපෙනේ—“උපොකාණණ සමං කතා පටිසංහරණා යාවමණි බන්ධා පටිප්පාදෙතා අනතරසරෙ ගතබ්බං”—භාවය—දෙකොණ සමකොට පස්සට අනුලා නොගොත් පස්සට එකතුකොට මැණික්කට්ටුව දක්වා වසාගෙන ඇතුළු ගම යාමය—ඒට පූවූ එකාශ පරමණුල පාරුපණ භික්ෂූපද වණ්ණාවේදී කියනලද දෙකොණ සමකිරීමට පටිසංහරණයක් හෙවත් පස්සට ඇතිවීමක් නොකියනලද්දේ—මෙහි පටිසංහරණය කියනලද්දේ—මෙය මෙම අවුටාවේ විවරකවනකට්ඨකථාවේදී කියනලද්දේ—ඒ මෙසේයි—“සුප්‍රවාණවිවරං පාරුපතොන සංහරණා බාහාය උපරිසිපිතා උපො අනතා බතිමුතා තිට්ඨන්”—භාවය—යනාත් ප්‍රමාණ ඇති සිවුර පොරවන්නා විසින් හකුලා බාහුමත්තේ නබන ලද කොන්දෙක පිටතබලා සිටිත්—මෙහි පෙරවීමෙහි සමකල කොන්දෙක බාහුව මත්තේ පිටට මුඛ ඇතුළු සිටිනාව කියනලදී—එකාශකොට පෙරවූකල කොන් දෙක දෙපැත්තේ වැටීගියේ නිසාවත් පැහැදිලිව හැඟේමය—එකාශකොට පෙරවීමේ සුප්‍රච්ඡින්නායයි කියන පිත්තවුන්ට මෙය මෙසේව පෙනුනු කල මෙය අනිකක්පිණිස කියනලද්දකැයි ඒ පිත්තවුන් කියති—බන්ධකට්ඨකථාව පිළිගත්තා හා සමාන

තමන්ගේ ශ්‍රාහය නොපිහිටන බැව් හැඟුන හෙයින් ඒ කියන ලද්දකි—එය සිවුරුපෙරවීමටම කියන ලද්දේයි—ගොජනාදී යක් පිණිස නොකියන ලද්දේයි—නිවාසනපාරුපණය පිණිස සිවුරු කටයුතු වස්ය විවරකඛනකයෙහි වදාරණ ලද්දේය,— ඒ සිවුරුකිරීම හැඳුම් පෙරවුම් කරන්නට යොග්‍ය ලෙසම නි යම කටණ ලද්දේය—එසේ වදාල පෙළද රිටි අභිතුන්වහන් සේලා විසින් කර වදාරණ ලද අභිකරාද පවසනික සත්‍ය සති ක සාහසික යන සංගිතිතුණටම නගණ ලදී—ඒ සැමතන් හි විවරයේ බාහනාදෙක සිවුර පොරවා බාහුවමන්ගේ තැ බූ අනාදෙක පිටබලා සිටින බැව්ද ඒ දෙකට බාහන්තනා මය කියන බැව්ද ප්‍රකාශ කරණ ලද්දේය—ඉන්නිසා යම්පිත් වත්නු එය සිවුරුපෙරවීම පිණිස නොකියන ලද්දකැයි කිය ද්ද—එය ඔවුන්ගේම චචන මාත්‍රයක් වෙයි—බුඛශාසනයේ නොපිහිටාමය.

සුපරිච්ඡන්තා අනාරභ්‍ය රගමනකථා

5

මෙසේ සුපරිච්ඡන්තාව ඇතුළතම යනු පිණිස ශික්ෂාපද පණවා තිබෙන කල්හිද, කය විවෘතකොට ඇතුළතම ගිඳීම වලක්වන පිණිස ශික්ෂාපදයක් නොපණවා තිබුන හෙයින් සවගමගණනු සුපරිච්ඡන්තාව ඇතුළතමට පැමිනද, ඇතුළු ගම හිඳිනා කල්හි සුපරිච්ඡන්තා නොව කය විවෘතකොට හු න්නාත්‍රය—ඒ නිදානකොට සුපරිච්ඡන්තාව ඇතුළතම ගිඳීම පිණිස සෙබ්බාමේ පලමුවෙනි වර්ගයේ සිව්වෙනි ශික්ෂාපදය පණවා වදාල සේක—ඒ මෙසේයි—පවිත්‍ර පොතෙහි—“නෙන බොපනසමයෙක ජබ්බතනියා හිකඛු කායා විවරිත්වා අනාර ඝරෙ නිසීදනති”—හාවය—එකල්හි වනාහි සවගමගණනු කය විවෘතකොට ඇතුළතම ගිඳිති—මෙහි කි කය විවෘතකො ව ගිඳීම නම් සකල ශරීරය විවෘතකොට හිඳීම නොව විහාර යෙහි හිඳිනා පරිද්දෙන් ඒ කායකොට පොරවා හිඳීමයි—එය නිදානකොට පැණවූ ශික්ෂාපදය නම්—“සුපරිච්ඡන්තා අනාර ඝරෙ නිසීදිස්සාමිති සිකඛා කරණීයා”—හාවය—මනාකොට සිවුරෙන් කය වසන ලද්දේ අතුරුගෙරෙහි හෙවත් ඇතුළු ගමෙහි හිඳින්නෙමි යි ශික්ෂා නොමෝ කටයුත්තිය—“සුපරි

චන්ද්‍රානන්දා අනන්තරකර නිසිදිනබ්බං යො අනාදරියං පටිච්ච
 කායං චිත්තං අනන්තරකර නිසිදිති ආපනනි දුක්ඛංස”-
 භාවය—සුපිළිසන්වූවහු විසින් ඇතුළුගම ගිඳියුතුයි—යමෙ
 ක් අනාදරපිණිය ඇතුළුගම කය විවෘතකොට ගිඳිගම මිහු
 ට දුකුලා ඇවැත්වේ—සුපටිච්ඡන්තාව ඇතුළුගම යනවිට කය
 වසන පරිදි අටුවාහි සෙබ්බාමේ තුන්වෙනි ශික්ෂාපදයට
 කරුණුලද වර්ණනාවෙහි විස්තරකොට තිබුන නමුත් මේ ස
 තරවෙහි ශික්ෂාපදවර්ණනාවෙහි නැවතද විස්තරකරණ ලද්
 දේය-සුපටිච්ඡන්තාව ඇතුළුගම යාමෙහිදී කය වසනසේම ඇ
 තුළුගම ගිඳිමේදීත් වැසීම කටයුත්තම-අධිකථාවායවරයෝ
 නැවැත අමුතු විස්තරයක් කුමට කළාහුදයත්-ඒගමනෙදී කය
 වැසීමට වෙනස්ලෙස වැසීමක් ගිඳිමේදී කටයුතු හෙයින්ම
 නැවැත විස්තරයක් කළෝමය—ඒ විස්තරය සමන්තපාසාදී
 කාමේ මෙසේ පෙනේ—“ගලවාටකතොපට්ඨාය සීසං මණි
 බන්ධතො පට්ඨාය හයේ පිණ්ඩකමංසතො පට්ඨාය පාදෙ
 චිත්තං නිසිදිනබ්බං”-භාවය—ගලවළුවටත් හිසද මැණි
 ක්කට්ටුවටත් හසනයන්ද පිඩුමස්පටත් පාදයන්ද විවෘත
 කොට ගිඳියුතුයි—මෙහි අධිකයන්ම මෙම විවෘත කටයුතු
 අවසව පස හැර සෙසුකය වසා ගිඳියුතුය යනු ප්‍රකාශයි-
 කාමොපිකරණී අටුවාහි—“චතුරේ ගලවාටකතො පට්ඨා
 ය සීසං මණිබන්ධතො පට්ඨාය හයේ පිණ්ඩකමංසතො ප
 ඨ්ඨාය පාදෙ චිත්තං සෙසං ඡාදෙත්වා නිසිනො සුපටිච්ඡ
 නො නාම හොති”-භාවය—සතරවෙනි ශික්ෂාපදයෙහි ග
 ලවළුවටත් හිසද මණිබන්ධන්ටත් හසනයන්ද පිඩුමස්පටත්
 පාදයන්ද නොවසා තබා සෙසු ශරීරය වසාගනුහුරන්තේ
 සුපටිච්ඡන්තනම් වේ—මේ අටුවාදෙත්හිම ඵලිශ්ඤාත්තට
 නියමකළේ ගලවළුන් උඩ නිසන් මැණික්කට්ටුවලින් පාත
 දූනත් ගොප්මසින් පාත දෙපයන් යන අවසව පසයි—ශ්‍රීවය
 වත් අංසකුටයක්වත් බාහුවක්වත් විවෘතකරන්නට නිගම
 නොකරුණුලද්දේය—එකාංශකොට කෙලෙස වසාඋන්නත්
 ශ්‍රීවයද-අංසකුටයක්ද-බාහුවක්ද—යන තවත් අවසව තුණ
 ක් ඒ සැමකල්හි විවෘතව තිබේ—සමහරවිට අංසයක්ද ත
 නහිසක්ද කිසිල්ලක්දැයි තවත් අවසව තුණක් සමග අමුතු
 අඩග සයක් විවෘතව තිබේ—එය එකාංශකොට ගිඳිනාවිට
 බලාලාම දනුනුයි—ඒ අවසවයන් විවෘතකොට සුපටිච්ඡ
 නාකරන්නට කිසිම පොතකපතක කියා නැත්තෙය—ඒ
 කාංශකොට පෙරවීම සුපටිච්ඡන්තාවයයි කියන පින්වතුන්

එසින් එකී අවයවයන් විවෘතකරන්නට නියමකළ නැතත් පෙත්විය යුත්තේය—ගලවළුන් පාත දෙඅතද මැණික්කට්ටු දක්වාද, දෙපය පිටුමසින් උඩද, යන ශරීරය වැසූ කල්හි අංශදෙකද ලයද කිසිලිද වසනලද්දැහුම වෙති—ඒ වසනු ලබන අවයවවල නම් නොකියනලද්දැහුය—විවෘත කට්ටුතු අවයවවල නම් විශෙෂයෙන්ම කියනලද්දැහුය.

විනය විනිශ්චයෙහි.

“ගලවාටකතො උඛං සිසම මණ්ඩනධතො *
හත්තිපිණ්ඩක මංසමහා ගෙට්ඨා පාදෙ උභොපිච්ච
විච්චිකාවසෙසච ඡාදෙත්වා වෙ නිසිදගි
ගොති සො සුපට්ඨිකො තො දොසො වාසුපගසස න.”

භාවය—ගලවඵ්වෙන් උඩ හිසද, මණ්ඩනධතෙන් හෙ වත් මැණික්කට්ටුවෙන් පාත අත්දෙකද, පිටුමසින් පාත පාද දෙකද, විවෘතකොට නොහොත් නොවසා තබා අව ශෙෂ ශරීරය වසාගෙණ ඉඳින් හිඳිද ගෙනෙම සුපට්ඨිකා වේ—(ඇතුළුවම) වාසයපිණ්ඩ ඵලභිසාහට එසේ සුපට්ඨිකා නොනොකලාට චූෂයක් නොවේ—මෙහි “මණ්ඩනධතො ගෙට්ඨා උභොගත්ති”යි යොජනාව නියමකරණලද හෙයින් මැණික්කට්ටුවෙන් පාත අත්දෙක විවෘතකරන්නට විශෙෂයෙන් නියමකරණලද්දේය—මණ්ඩනධතො යනු ඒක වචන බහුවචන දෙකැති සමාහාර්‍යවූ තිපාත පදයෙකි—මැණික්කට්ටුදෙකින් පාත අත්දෙකෙහි විනයවිනිශ්චයෙහිද කඩවා විතරණී ද්වුවාහිද, එකාකාරයෙන් කියනගලද්දේය—සම නතපාසදිකාවෙහිද ඒ භාවයදක්වා කියනලද්දේය—එසේත්—ඇතම් පිත්චත්ත ඵකඅතක මැණික්කට්ටුවක පටන් අත්දෙක විවෘතකොටයයි අනුකියනබැව් දැනවු—එසේත් එක්අතක මැණික්කට්ටුවෙන් පාත අත්දෙකක් මෙලෝකයේ ජීවත්වන කිසිම මනුෂ්‍යයකුගේ නැතිබව ඒ පිත්චත්ත දැනත්මයයි හඟිලු—එසේ පෙරවීමට එක්මැණික්කට්ටුවෙන් පාත අත්දෙක ඇති මිනිස්සු නොලැබියහැකිසි—මෙහි ගලවඵ්වෙන් උඩ හිස නොවසා ඉන්පාත ග්‍රිවාදිය වසන්නට නියමකරණලද්

* විනයවිනිශ්චය විකෘතවෙයි—“මණ්ඩනධතොති ඉමිහා ගෙට්ඨාති යොජනබ්බං”—භාවය—මණ්ඩනධතො යන මේ පදය සමග ගෙට්ඨා යනු යෙදියයුතුයි.

දේශ-ඒ කියනලද ගලව්වනම් කුමක්දයත්—එළු බිමාගියෙ
 නි—“උහොසු පසෙසසුණ්ණුළුලිකාත් පුරතො නලාටතො
 න පව්වතො ගලවාටකොන පර්වතො සිසකවාහවෙසිනා
 අලලවමං කෙසානමොකාසො”—භාවය—දෙපස කන්සිඵ
 වලින්ද, ඉදිරියෙනි නලල කෙලවරින්ද, පිරිපස ගලව්වෙ
 න්ද, පිරිසිදිනලද හිස්කබල වෙළාසිටි තෙත්සම කෙසයත්
 ට අවකාශයි—මෙයින් ගලව්වය කිවේ පිරිපස කෙස් අව
 සන්වූ තැනටයි—ඒ උකුණුවලයයි කියත්—ඉන්උඩ හිසනො
 වැසි තිබෙන්නට ඒ උකුණුවල දක්වා වැසෙනසේ සිවුරෙ
 න් වසන්නට නියමකරණලද්දේය—පිරිපසින් උකුණුවලද
 ක්වා වැසෙන කල්හි ඇතුළුවසින් නික්මතිබෙන ඇට දක්වා
 වැසේ—ඉන්උඩ හිසයි—මෙසේ නිශ්චයඇතිව ශ්‍රීවය භාත්
 පසින් සිවුරෙන් වසා පොරවන්නට නියමකර තිබියදී—එහා
 රයේදීමෙන් ඒකාංශ කොට්ඨ පෙරවිමම සුප්ච්ඡන්තකොට
 පෙරවිමයයි හඟවන්නට උත්සාහ වඩන සමහර පින්වත්
 හු—ඒ එළුබිමාගියේ කියාතිබෙන පිරිසිගලවාටකය පිළිකල්
 භාවනාවට යෙදෙයි—මේ ශිෂ්‍යාපදයේ කියා තිබෙන්නේ
 පුර්වගලවාටකය නම් වෙයි—එය උගුරමුල ගලසරඇට ලග
 තිබෙන වලක්කයයි—පුච්ඡාචායසි වචනයන්ට භාත්පසින්ම පිරු
 ඔව මුබාරුඵබස් කියති—එසේ කී කල්හි එය බුබව්වනාභී
 කථාචායසි වචනාදියට පිරුඔව යාමෙන් බුබකාසනික බමී
 යන්ට පටහැනිව සිටී—ඒ මෙයින් දන්වනු—සමස්තසමුබ්බය
 න්වහන්සේ විසින් හිඤ්ඤන්ට ගම්වැදගිදිනකල්හි සුප්ච්ඡන්ත
 කරන්නට නියමකරවැළපර්දි අසා ශ්‍රාවකයන්වහන්සේලා
 විසින් ඒ සුප්ච්ඡන්තකිරීම ගලව්ව්දක්වා ශ්‍රීවයන් වසා ඉ
 න්උඩ හිස නොවසා විවෘතකොට කරන්නට නියමබැව් අ
 භිකෘතාදියෙන් ප්‍රකාශ කරණලද්දේය—එසේ නියමකල ක
 භාමිතරණී නම් අටුවාවේ ගම්නිදාභියන් සිංහලභාෂාවට
 පිටපත්කරණ ශ්‍රාවකයන්වහන්සේලා විසින්—හිඤ්ඤානිමො
 ඤයේ සෙබ්බාවේ පලමුවෙනි වර්ගයේ සතරවෙනි ශිෂ්‍යාපද
 යේ අටුවාවේ ගලව්ව්වෙන් උඩ හිස විවෘතකොට ඉන්පාන
 සිවුරෙන් වසන්නට නියමකල තැන ගලව්ව්නම් මේයයි
 මෙසේ ප්‍රකාශකරණලද්දේය—ගලව්ව්වනම්—“උකුණුවලභා
 උගුරේ නික්මතිබෙන්නාවූ ඇටද ගලව්ව් නම් වේ”—මෙ
 සේ හිඤ්ඤන්ගේ සේබ්බාවට අයිති පලමුවෙනි වර්ගයේ සතර
 වෙනි ශිෂ්‍යාපදයේ සුප්ච්ඡන්තනාවට නියමකල ගලව්ව්
 නම්—“උකුණුවලභා උගුරේ නික්මතිබෙන ඇටයයි”—බුබ

ශාසනයෙහි ත්‍රිපිටකානු ප්‍රකාශකළ මහෝත්තමාවයංගන වහන්සේලා විසින් ශරත්කාලයෙහි නගොමඩංගන සුය්‍ය මණ්ඩලයමෙන් දක්වානිබ්බදම නැත එය පිළිතුල්භාවනාවට යෙදෙයි—මේ සුප්‍රවිච්ඡන්තාකිරීමට උගුරමුල වල යෙදෙයිකියා බුඩ්ධශාසනයේ බවයන් සැබෑකොට කියනු කැමැති කිසිවෙක් කියාද-නොකියාමැයි—ඉතින්-ගලවචනවිටු උකුණුවලහා උගුරේ නික්මනිබ්බත ඇටද යන මෙයින් නියමකොට කිතැතින් උඩ හිසත් මැණික්කට්ටුදෙකින් පාන අත්දෙකත් ගොජමස්දෙකින් පාන පාදෙකත් විවෘතකොට ගෙවත් නොවසානබා අවශ්‍යෙ සියලු ශරීරාලයවයන් වසා උත්කල උරහිස්ද කිසිලිද නනද ලයද ඉලඇටද බඩද වසා උත්තායයි මිනිස්සිහියක් ඇති කාටනම් නොහැගේද-කාටත් හැගේමය—මෙසේ උභයාංස කිසිලි නන ලය උරයද වසා පොරවා සුප්‍රවිච්ඡන්තකරන්නට තදින් නියම කර තිබියදී “දෙවුර වහපල්ලා” කියා මෙකි වචන නොකි නියා උභයාංසය වැසීම වරදෙයි කියන්නෝ දෙනනවසව් කි වේනැත දෙකිසිලිවසව් කිවේනැත බඩවසව් කිවේනැත ව බැවින් දෙකිසිලි නොවසමුය දෙනන නොවසමුය නොකිය තද?—එසේද ඔවුන් විසින් කියසුතුයි—මෙසේ නියමකරණලද සුප්‍රවිච්ඡන්තව ඇතුළුම හිඳිම නොකොට කය විවෘතකොට හිඳිමෙහි කවරෙකුට අනාපතනි වේදයන්—එය පවිනිපොතෙහි මෙසේ දක්වනලදී—“අනාපතනි අසවිච්ච, අසනියා, අජනනාසස, ගිලානාසස, වාසුපගනාසස, ආපදාසු, උමමනනාසස, ආදිකමිකසානි”—භාවය-නොසිතා, අසනියෙන්, නොදත් නාහට, ගිලානාහට, වාසුපගනාසස, ආපදාවත්ති, උමතුච්චාහට, ආදිකමිකසානිද, අනාපතනි—මෙහි වාසුපගනාසස කියා තිබෙන හෙයින් සමනතපාසාදිකාවෙහි එය මෙසේ වන්නා කරණලදී—“වාසුපගනාසසානිවාසනාය උපගනාසස රත්තභාගෙවා දිවසභාගෙවා කායං විවරිතා නිසිදතො අනාපතනි”—භාවය—වාසුපගනාසස යන මෙහි අසීයනම් වාසය පිණිස ඵලභියාවූ රත්තභාගයෙහි හෝ දිවසභාගයෙහිහෝ කය විවෘතකොට ඉන්නාහට අනාපතනි ගෙවත් දෛශයක් නැත්තෙයි—මීට විමතිවිනොදනි විකාවේ මෙසේ අදහස හඟවා තිබේ—“විවරිතා නිසිදතොති විහාරෙවිය එකංස පාරුපණං සන්ධාය චූතං”—භාවය-(කය) විවෘතකොට හිඳි නාහටය යනු විහාරයෙහිමෙන් එකාංසපාරුපණය සදහා කියනලදී-ගමේ වාසය පිණිස පැමිණිකල එහි ආවාසගෙණ

වසන ගිණුනෙම විහාරේදීමෙන් ඒකාංශකොට පොරවා
 උන්නාව වරදක්නොවේ—ගිණුනෙම පරිත්‍යාගකරණ බව
 දේසනාදිය කොට එනපිණිස පැමිණ එසේ ඒකාංශකොට
 පොරවාගෙන ගිඳිනම් වරදක් යන අභිප්‍රායි—ගමේ වාසය
 පණිස ගිය අය ඒකාංශකොට පොරවා ගිඳිනම් දොෂනැත
 එසේ නොවෙනම් දොෂයයිද වෙන කටයුත්තකට යනක
 ල සුපරිවිෂ්ණාවම යායුතුයයි කී කල්හිද, කය විවෘතකො
 ට ගිඳිමනම් ඒකාංශකොට පෙරවීමයි කී කල්හිද, එකාංශ
 කොට පෙරවීම විහාරේදී පොරවණ පෙරවීම සමානයයි
 කීකල්හිද, ගමේ යාමට නියමකළ සුපරිවිෂ්ණා පාර්ශ්ව
 යත් ගමේ වැලඳීමිආදියට ගොස් ගිඳිනාකල සුපරිවිෂ්ණාව
 ගිඳිමට නියමකළ පාර්ශ්වයත් එකාංශ පෙරවීමයි මිනිස්
 සිහියක් ඇති කාටනම් වැටහේද, නොවැටහේමය—සිහි
 සිතා එසේ කියනු කියමක් මිනිසුන්අතරේ ඇතැයි නො
 සිතමින—ගමේ වාසයපිණිස ගොස් ගිඳිමගැණ තවත් සව
 ලායක්දුර විකාවාසය පරික්ෂාකොට බලමු—විනයවිනිශ්ච
 යෙහි—“දොසොවාසුපගස්සන”—වාසය පිණිස ඵලමිසාහට
 දොෂයක් නොවෙයි—යන මිටි—විකායෙහි මෙසේ කියනල
 ද්දේය—“වාසුපගස්සනි එත්තකායං චිත්තො නිසීදතොති
 සෙසො”—වාසුපගතයාවය යන මෙහි කය විවෘතකොට ගිඳි
 නාවූ යනු ශෙෂමු පාඨයි—ඒ කය විවෘතකොට ගිඳිමනම්
 විහාරේදී මෙන් ඒකාංශකොට පෙරවීමයි විමතිවිනොදනි
 යෙහි කියන ලද්දේය—එහෙයින්—සවගමගණුත් අනුචිතම
 කය විවෘතකොට හුන්නාහුයයි කියනලද්දේ විහාරයේදීමෙ
 න් එකාංශකොට පොරවා උන්නාහුය යනුයි—ඇතුළතම කය
 විවෘතකොට ගියාහුය කිවේ—විහාරයෙහිදී මෙන් එකාංශකො
 ට පොරවා ගියාහුය යනුයි—එකාංශකොට පෙරවූ කල්හි සව
 භාවයෙන් උරහිසක්ද ලයේ අංශයක්ද විවෘතව ගෙවත්
 නොවසනලදුව නිබ්බේ—එහෙයින්ම ජත්තුවද ලයදැයි කියාද, අං
 ශකූටයන්ද අංශයයිද කියාද නානානයිත් අටුවා විකාවල කී
 යනලදී—එසේ එකාංශකොට පොරවා ජත්තුවද ලයේ අංශ
 යක්ද විවෘතකොට කැමති පරිදෙකක් ඇතුළතම කොතැනට
 යා යුතුදැයි තවත්දුර විකාවාසයෙන් සෙවිය යුතුයි—විකා
 හි—“වාසුපගතො නාම රත්තිවාසභාය උපගතො—එතෙ
 නෙව වාසභාය අනතරසරං උපගවිෂ්ණෙන සුපරිවිෂ්ණෙන
 නෙව උපගතොබ්බතති දිපිතං භොති—එතෙනෙව වාසුප
 ගතස්ස සන්තිකා උපගතස්ස යථාකාමගමනෙ න දොසොති

වුත්තමෙව් හොති-තෙනාගගණ්ඨකපදෙ-එකදිවසමයි වාසු
 පතනසස සනතිකං යථාසුඛං ගන්තුං වට්ටති කොපනවාදෙ
 චතුපචාගං වසිතභික්ඛානං සන්තිකානි"-භාවය-වාසුපතන
 යානම් දුත්තියේ චිස්මට එලඹුරුත්තේය-මෙයින්ම වාසයපිණි
 ස එලඹෙන්නා විසින් (පැමිනෙන කාලයෙහි) සුපරිච්ඡන්ත
 වම එලඹිය සුතුසසි දක්වානලද්දේ වේ-මෙයින්ම වාසය
 පිණිස එලඹියාගේ සම්පයට පැමිනියු විසින් කැමති පරද්
 දෙකින් යාමෙහි දෙස් නොවෙයි කියනලද්දේම වේ-එහෙයින්
 ගණ්ඨකපදෙහි-එකදිනක් නමුත් වාසයපිණිස ඇතුළු
 ගමට පැමිණියාගුගේ සම්පයට සැපවූ පරදෙදන් යා සුතුසි-
 සතර පස්දිනක් විසූ භික්ඛුන්සම්පයට යන්නාගට කියනුම
 කවරේදැයි කියා-මෙසේ නානාමිබ ක්‍රමයෙන් වාසුපතනසා
 ගට විහාරේදීමෙන් එකංශකොට පෙරවීමෙන් දෙස් නැති
 බවත් ඒ එකාංශකොට පෙරවීම නැත විවානකිරීම බවත්-එ
 සේ වාසුපතන භික්ඛුන් ඉන්නානැනට යාම විහාරයට යන්නා
 සමාන බැවින් ඒනැනට යාමේදී සුපරිච්ඡන්ත නොකොට
 යාමේ දෙස් නැතිබවත් දක්වා තිබේද්දිද-සුපරිච්ඡන්ත
 කොට යන්නට කියනලද්දේද සුපරිච්ඡන්තව හිඳිම නියමක
 ශ්‍රේද එකාංශකොට පෙරවා හිඳිමපිණිසයයි මේ බව්විය යන
 කැපනාවෙන් කියවෙක් විසින් කියනුකියයි නොසිතමු-
 මෙසේ නිබ්බන විසාර දකෑකන් තමන් විකකලක් කළ
 පරදිම නිවරදියයි කියා බව්විය අබව්විය කොට විනය අවිනය
 කොට ලීම සුදුසුමේදැයි ඒ පත්වනුත් විසින් ඊශ්වා මානාදී
 යෙන් තොරව සිතියනුයි-නවද සමහර පිත්වන්හු-සුපරි
 ච්ඡන්තකරන්නට නියමකළ තන්හි උභයාංසය වසන්නට
 කියානැත ඉන්නියා සුපරිච්ඡන්තකිරීමෙහි උභයාංසය වැ
 සීමක් නැතැයිකියති-උභයාංසය වැසීම පමණක් සුපරිච්ඡන්
 තා කිරීමක් නොවේ-උභයාංසය වසා පොරවන්නට කිවො
 ත්-ග්‍රිවය නොවසාම උභයාංසය වැසෙනසේ සිවුර උභයාං
 සයෙලා ගතහැකිවේ-එසේම උභයාංසයවසා කිසිලිද ලය
 මැදද උරයද නොවසා පෙරවිය හැකිවේ-එහෙයින් ගල
 වළුවෙන් උඩ හිසද දෙමැණික්කට්ටුවෙන් පාන අත්දෙකද
 ගොපමස් දෙකින් පාන දෙපයද එලියේ තිබෙන්නට හැර
 ඉන් අවශෙෂවූ සියලු ශරීරය වසා ඉන්නට නියමකරණලද්
 දේය-එසේකියා නැවත දෙආසය වසන්නට කිවහොත් ඒ
 අනිකරා පාඨයක් හෝ විකා පාඨයක් හෝ නොව උනමතන
 ක වාක්‍යයක් සමාන වේමය-එසේනම්-කිසිලිදෙක වසන්

නවද දෙනන වසන්නවද ඉලඹට වසන්නවද නැවැත නැවැත කිසිදු වේද-නොවේමය-එකිනෙකලද පරිදෙත් සුපරිවෘත්තකොට පෙරවූකල එකී සියලු අවයවම වසා පොරවන ලද්දේමය-එකාංශකොට පෙරවූකල්හි අංශකුටයක්ද අංශයක්ද නොවැසී තිබෙනබැවින් ඒ අවයවයන් විවෘතකරන්නා හට ඇවැත් දක්වනලදී-එසේම වාසයපිණිස පැමිණ ඒකාංශකොට පොරවා කය විවෘතකොට ඇතුළුගම හිඳිනාහට දෙස් නැතිබවත් වාසයපිණිස නොව ගොස් ඊමට ඇතුළුගමට පැමිණ එසේ එකාංශකොට පොරවා හිඳිනාහට දෙස් වනබවද දක්වනලදී-මෙකී සියලුමනය පිත්වත් සත්පුරුෂයන් විසින් ඊෂ්ඨාමානාදියෙන් තුරන්ව සලකා සිතට වැට ගෙනසේම කට්ඨුත් කියනුලැබේවා-විවෘතකරන්නට නියමකල අවහපස හැර අනිකුත් සියලු ශරීරය වසාහිඳිනට කිකල්හි ඒ පාඨයෙහි අංශදෙක වසන්නට නොකියනලද්දේ ය ඉන්නිසා සුපරිවෘත්තතාවෙහි පෙරවූකල උභයාංසය නොවැසෙයි යන අඛණ්ඩාදය පෙර කරණලද අඛණ්ඩාදය කට එක්පර්ද්දෙකින් සමානවේ-ඒ මෙයින් දතයුතු-

ප්‍රථමසූදනිඅටුවාවේ මෙය පෙනේ-“කෙවිනිරොධසමාපන්නස්ස චිත්තසංඛාරවනිරුධාති වචනතො චිත්තං අනිරුධං ගොති තස්මා සචිත්තකා අයං සමාපන්නතිවදන්ති-තෙ චත්තාබ්බා-වච්ඡංඛාරාපිස්ස නිරුධාති වචනතො වාචා අනිරුධානොති, තස්මා නිරොධසමාපන්නො ඛණ්ණමිති කථෙත් තෙන සජ්ඣායමිති කථෙන්නො නිසිදිතබ්බංසියා, යොවායං කාලකතො තස්සාපි චිත්තසංඛාරවනිරුධාති වචනතො චිත්තං අනිරුධං භවෙය්, තස්මා කාලකතො මාතෘපිතරො වා අරගන්නො ඤාපෙන්නො ආනන්දය කමො කතං භවෙය්-ඉති බ්‍රහ්මරො අභිනිවෙසං අකත්වා ආවර්යානං නයෙ ධරොත්වා අත්ථා උපරික්ඛිතබ්බො, අත්ථාහි පටිසරණං න බ්‍රහ්මරො”-මෙහි භාවය-සමහර පුද්ගලයෝ නිරොධ සමාපන්නියට සමවන්නාහුගේ චිත්තසංඛාරයෝ නිරුධමයයි කී හෙයින් සිත නිරුධනොවෙයි-එහෙයින් මේ සමාපන්නිය හෙවත් නිරොධසමාපන්නිය සිත්සහිතයයි කියති-ඔවුහු මෙසේ කියනුවෙහි-ඔවුන්ගේ වාක්සංඛාරයෝද නිරුධයයි කී හෙයින් වචනය අනිරුධවෙයි-එහෙයින් නිරොධයට සමවැදුනහු විසින් බමුණද කියමින් සජ්ඣායනාද කරමින් හිඳිය යුතුවන්නේය-කාලක්‍රියාකලාවූ යම් මේ පුද්ගල

යෙකුන් වෙද ඔහුගේද විතතසංඝාරයෝ නිරුඛ වෙයි
 කිහිපයින් සිත අනිරුඛවිය යුතුයි—එහෙයින් කාලක්‍රියා ක
 ලාවු මවුපියන් හෝ රහතුන් හෝ දවන්තනු විසින් ආනන්ත
 රය කමය කරණලද්දේ එය යුතුය—මෙසේ ව්‍යජනයෙහි
 ඇතුළත්වීම නොකොට ආවාසයන්ගේ ක්‍රමයෙහි සිට අනි
 ය පරික්ෂා කටයුත්තේය—අනිකුත් පිළිසරණවේ-බ්‍යජනය පි
 න්ට නොවේ—මේ වාදයෙහි අබන්ධවාදීන්ගේ මතයනම්—නි
 රෝධසමාපන්නියට සමවැද්දුනාහුගේ විතතසංඝාරයෝ නිරු
 ඛයයි කිනුමුත් විතතය නිරුඛයයි ඒවන ඒ පාඨයෙහි කියා
 නැත—ඉන්තිසා නිරෝධසමාපන්නිය සිත්සහිතමය යනුයි—
 යමෙකුගේ විතතසංඝාරයෝ නිරුඛනම්—විතතය ඒ සමග
 ම නිරුඛව අභිබව්වියෙන්ද යුතු බවට අයුරු යෙදේ ප්‍රකා
 ශයි—නුමුත් ඒ පාඨයේ වෙන්කොට සිතද නිරුඛයයි නොකී
 නිසා සිත නිරුඛනොවෙයි—අබන්ධවාදීන්ගේ මතයයි—ඊටවි
 රුඛ සත්‍යවූ කරුණු නම්—එමනිරෝධයට සමවැද්දුනාහුගේ
 වාක්සංඝාරයෝ නිරුඛය කියනලද්දේවිනමුත් වචනය නි
 රුඛය යන වචන එහි කියානැත, ඉන්තිසා නිරෝධයට සම
 වැද්දුන රහතුන්වහන්සේ බව්විය කියමින් හදාරමින් ඉන්නො
 ක්ද විසයුතුය—නවද කාලක්‍රියාකල අයගේ විතතසංඝාර
 යෝ නිරුඛයයි කිනමුත් සිත නිරුඛය යනවචන ඒපාඨයේ
 කියා නැත්තේය—ඉන්තිසා කාලක්‍රියාකල අයගේද සිත නි
 රුඛනොව නිවිය යුතුය—සිත නිරුඛනැත්තම් සවිතතක
 වෙයි—ඒ එසේනම් කාලක්‍රියාකල මව්පියන් රහතුන් ආදි
 නකාර්‍යයවශයෙන් දවනඅය විසින්ද මාතෘභාතකාදී ආන
 න්තරය කමි කලා විසයුතුයයි කියා බන්ධවාදීන් විසින් අකු
 රේම ඇතුළත්නොවී අනිකුත් පරික්ෂාකරන්නට කියා එය සා
 සිදුවනලද්දේය—මේවාදය එපමණත් දරුසිටින්නට කරුණු
 නැතිමය—ගලව්ව්වෙන් උඩ හිසද මණ්ඩනවයෙන් පාන ද
 නද ගොප්මසින් පාන දෙපයද නොවසා අනිකුත් සියළුම
 ශරීරවයන් වසා පොරවා හිඳිනට නියමකල නුමුත් එසේ
 කියා දෙඅංශය වසන්නට කියානැත ඉන්තිසා ඒ සුපරිව්ජ
 න්තර්විමට උභයාංශය වසන්නට යුතුනොවෙයි—එකඅංශය
 ක් ව්වෘත කටයුතුයයි කිකලැහි—ඒ එසේනම් නැබ්මඬලත්
 දනමඬලත් වසා හදනය අඳින්නට නියමකරණලද්දේ න
 මුත් එහි ආනිසද්දිය වසන්නට කියා නැත්තේය—ඉන්තිසා
 ආනිසද්දිය නොවසාම පිටිපස විවෘතකොට තෙමවුලුවසා

හැඳිය යුතුය එලෙස සිවුරුකඩක් හැඳීමද නොමඩුලුවසා හැඳීමට සුදුසුය කිකලද, දෙනන දෙකිසිලි වැසීමක් සුපට්ටන් නකිරීමට කියා නැතිගෙසින් ඒදෙනන යනාදිය නොවසා පෙරවීමද එසේ කියන්නන්ට සුපට්ටන්නකිරීම විය යුතුය සි-කිකලද අනිශ්චය වාදය පසුබැස්සායේ පසුබසිසි—එසේ නමුත් මේගැණ විකානි කය විවෘතකිරීමනම් ඒකාශකොට පෙරවීමය කියාද අංශකුටාදිය නොවසා ඇතුළතම යාමද හිඳීමද ආපනනිකරයයි කියාද නිබන්ධනබැවත් විනාශනිශ්චය වාදය පමණක් නොනගීමය—

“සුපට්ටන්නො අනතරසරෙ ගමියසාමිති සිකතාකරණියා”, යන—සෙත්තියාවේ තුන්වෙනි ශික්ෂාපදයෙන් සුපට්ටන්නාව ඇතුළුවම යාම නියමකරණලද්දේය, ඊට අනතුරුව සතර වෙනි ශික්ෂාපදයෙන් සුපට්ටන්නාව ඇතුළතම හිඳීම නියමකරණලද්දේය—මේ දෙකේ එකිනෙකට විශේෂයක් ඇද්දෙන්—ඒ දෙකේ බොහෝසේම විශේෂ නිබන්ධනබැවත් අපි කරා විකාමලද ප්‍රකරණවලද දෙයාකාරයෙන් වර්ණනාද වී නිශ්චයද කරණලද්දේය—අනතරසර ගමනයෙහි—“ගණ්ඨිකං පටි චූචියා අනුචාතනොන ගීචං පිට්ඨොදෙත්වා උභො කණ්ණං සමංකත්වා පටිසංහරිත්වා යාව මණ්ඛනං පටි චූචොදෙත්වා”—යනාදීන් ගණ්ඨියඅමුනා නුචා කෙළවරින් බෙල්ලවසා දෙකොණ සමකොට පස්සට අකුළාගෙණ මණ්ඛකවටුව දක්වා වසාගෙණ යායුතුබව කියනලදී—එසේ පොරවා යනකල්හි එක්අතක මණ්ඛනංගෙයෙන් පාන එළියේනිබන්ධන නමුත් අනික්අත විවරගතිය ඇතුළේම ගෙසින් එතැනදී මණ්ඛනංගෙයෙන් පාන අත්දෙකම එළියේ නිබන්ධනව නොකියන ලද්දේය—පාත්‍රය අතින් ගත් නමුත් නොගත් නමුත් දකුණුඅත විවරයෙන් වැසීනිබේ—ඉන්ති සාම එබඳුතන්හි දක්ෂිණගසනය විවරගතියෙන් බැහැරකළ බව කරාවස්සුවල ඇත්තේමය—හිඳීමේදී විවෘතකරණ ලබන අවයවයන් කියන්නන්හි “ගලවාටකනොපට්ඨාය සීසං” යනාදීන් අවයව පසක් එළියේනබන ඉමි කියනලදී—ගිණ්ඨා ව පිළිගැනීමආදී කටයුතු පිණිස අත් නික්මවා හිඳිනා කල්හි, මණ්ඛනංගෙයෙන් පාන අත්දෙක එළියේ නිබන්ධන බැව් කියනලදී—අනිකුත් සියලෙලන්ම ඒ වැසුම්දෙක සම සමයි,

තවද, පොරවණ සිවුරේ අවයව—කුසි, අධ්වකුසි, මණ්ඩල,

අඩුමක්කල, විවිධ, අනුච්චිත, ගිවෙය්‍යක, ජලෙය්‍යක, බාහ්‍යතයයි විවරකතාවකයෙහි වෙන්වෙන්වසයෙන් දක්වා වැරදිලද්දහුය—එයින් ගිවෙය්‍යකනම්වූ අවයවය ශ්‍රීවයේ පිටිපසින් උතුණුවලද ඇතුළුපසින් නික්මගිබෙන ඇටද ඇති ගලවච්ච වසා ශ්‍රීවය සිරුනුවාවෙන් වෙළා පොරවනොත් ඇතිවිය යුතුයි—එසේ නොකොට වම්උරහිසපිට සිවුරදමා දකුණුඅතේ කිසිල්ල යටින්ගෙණ ලැපැත්ත සරසින් ගත් විවරභාගය නැවැත වම්උරහිසපිට දමා පෙරවූ කල ශ්‍රීවය වෙළුමක් නැතිගෙයින් ගිවෙය්‍යකනම්වූ අවයවයක්ද නොකියයුතුයි—ඊට කරුණුනම්—සමන්තපාසාදිකා වේ-ගිවෙය්‍යක ජලෙය්‍යකයන් දක්වනපිණිස මෙසේ වණ නාකරණලදී—ගිවෙය්‍යකනම් ගිවාවෙය්‍යවධානෙ දළහිකරණයං අකුසලසුතතසංසිඛ්ඛිතං ආගන්තුගපත්තං, ජලෙය්‍යකනම් ජලෙය්‍යපාපුනානධානෙ තථෙව සංසිඛ්ඛිතං පත්තං, ගිවධානෙ ජලෙය්‍යධානෙව පත්තානමෙතං නාමනම්පි වදනම්—මෙහි භාවය—සිවුරේ ශ්‍රීවය වෙළුනනනම් දැඩිකිරීම පිණිස අතිකුත් හුයින් මහනලද්දවූ අමුතුවූ පතකි ගෙවත් පටකි, ජලෙය්‍යකනම් කෙණ්ඩයට පැමිණෙන නැත එසේම මහනලද පත්‍රයකි ගෙවත් පටකි * ශ්‍රීවය (වෙළුන) තත්හිද, කෙණ්ඩයට පැමිණෙන තත්හිද (ප්‍රකෘතියෙන් වූ) පත්‍රයත්ව මේනම්, යිදු කියත්—†

එකාංශකොට පෙරවූකල්හි සිවුරෙන් ශ්‍රීවය නොවෙළුනබව සියල්ලත්වම පෙනේ—ශ්‍රීවයවෙළා පෙරවීමෙන් ශ්‍රීවය වෙළුණනැත සිවුරු නුවාව විකකලකින් දුච්චව ඉරෙ නගෙයින් ඊට නවපටක්දමා මහනබව අවුවාවේ ප්‍රකාශකරණලද්දේද—එකාංශකොට සිවුර නදකොට වෙළුනොත් වෙළුනත්තේ ශ්‍රීවයනොවේ. වම් උරහිසද දකුණු කිසිල්ල සහිත ඇලයද ලයේ අභියක්ද වෙළෙයි—එය පොරවනඅයටද එය බලන අයටද සැකනැති ලෙසම පෙනේ—එසේ නොව එකාංශකොට පෙරවූකල ශ්‍රීවය වෙළෙයි යමෙක්

* මේදේ දෑත් කරණු නොලැබෙයි විමනිවිනොදනිනම් විකාවෙහි පෙනේ, ජිවිකාවකල කාලේ නොකලබව එයින් හඟවනලදී.

† විමනිවිනොදනි විකාව කරණකාලේද—ගිවෙය්‍යකනම් ශ්‍රීවයට පැමිණෙනනැත පටයි-ජලෙය්‍යකනම් කෙණ්ඩයට පැමිණෙන නැත පටයි.

කියානම් ඒ මුසාවාදයක්බව බලන සියල්ලන්ටම ප්‍රත්‍යක්ෂව වැටහෙමය—එකාංශකොට පෙරළීම පිණිස වම්උරහිස පිටි න් සිවුර ගත්කල්හි කුමකින් ග්‍රිවය වෙළේද?—එසේකල්හි ග්‍රිවය වෙළන්නටනම් අමුතු පටියකින් වෙළාගතයුතු වේ— සියල්ලන්ටම මුසාවාදයබැව් හැගෙන කීමක් බුඩ්ධාසනික චාරිත්‍රයක් සඳහා නොකියයුතුබැව් ඒ පින්වත්හු විවේකව සිතන්නා—සිතීන්සිතා එසේ කිය නොහැකිබව අපි එකානත කොටම සිතමිහ—“භිවමෙව අනුවාතනෙනන ඡාදෙයා”- යන ටිකාපාසියෙන් ග්‍රිවය නුවාකෙළවරින් වසාම—කියා එ කානතකොටම ග්‍රිවය වසා සුපටිච්ඡන්තකරන්නට නියමක ලගෙයින් ග්‍රිවයේ පිටිපස උකුණුවලෙකුත් ඇතුළුපස නි ක්මනිබ්බත ඇවෙකුත් පානඝාලයක්වත් නොවසා තැබූ කල්හි සුපටිච්ඡන්තනොවේ—එකාංශකොට පෙරළීම සුපටි ච්ඡන්තාකිරීමයයි යමෙක් කියානම් එකාංශකොට පෙරවූක ල්හි නොවැසීම එළියෙහිබ්බත ග්‍රිවයද—අංශකුටයද බාහුව ද ලගෙහි අංසයද විවාතකරන්නට නියමකල නැතක් ඔහු විසින් දැක්විය යුතුමයි—ඒ නොදක්වනනෙක්ම ඔහුගේ කිම මුසාවාදයබැව් නුවනැතෝ සිතන්නමය.

සුපටිච්ඡන්තෙනන අනාරහිර

නි සි ද න ක වා.

6

සච්ඡෙයන්වහන්සේ විසින් හික්කුන්ට කායබන්ධනයක් නි යමකරණලද්දේය—ඒ කුමක්පිණිස නියමකරණලද්දේද?— චූළවග්ගයෙහි මෙසේ පෙනේ—“නෙනබොපන සමයෙන අක්කුතරො හික්කු අකායබන්ධනො ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි තසස රජියාං අනාරවාසකො හස්සිත්”—මෙහි භාවය—එ කල්හි වනාහි එක්තර මහණෙක්නෙම කායබන්ධනයක් නැතිව ගමට පිටුපිණිස ප්‍රවිජට්ඨයේය, ඔහුගේ අදනය, වි ඊගෙහි වැටුනේය—එකල්හි මනුෂ්‍යයෝ පරිභාස වසයෙන් කෝලාහල කළහ. ඒ හික්කුහු විහාරයටගොස් හික්කුන්ට මෙපවත් කියා හික්කුන්විසින් සච්ඡෙයන්වහන්සේට සැලකල කල්හි—“න හික්කිවෙ අකායබන්ධනෙන නාමො පච්ඡික

බෙබා යො පවිසෙය්‍යා ආපනනිද්‍යානකටස්ස, අනුජනාමි හික්ඛ
 වෙ කායබන්ධනානි”--මහණෙනි කායබන්ධනය නැත්ත
 හුච්ඡිත් ගම් නොවැදිය යුතුය--යමෙක් කායබන්ධනය නැ
 තිව ගම් වදිනම් ඔහුට දුකුළාඇවැත්වේ මහණෙනි කාය
 බන්ධනයක් අනුදනිමිසි වදාලස්සෙ--මෙසේ කායබන්ධන
 යක් නැතුව ගමට පැමිනිකල අදනය වැටෙනහෙයින් ඒ
 අදනය නොවැටෙන පිණිස බැඳීමට කායබන්ධනයක් අනු
 දනවදරණලද්දේය--පොරවණයක් හෝ සගලසිවුරක් නො
 වැටෙනපිණිස කායබන්ධනයක් නොමඅනුදන්වාලද්දේය--
 මෙසේ ගම්වදනා කල්හි හික්ඛන් විසින් කායබන්ධනයක් බැ
 දගන්නට ඕනෑබව නියමකොට ඒ පිණිස කායබන්ධනය
 ක් අනුදනවදාලගෙයින් කායබන්ධනයද හික්ඛන්විසින් පරි
 නොගතවයුතු පරිකාරයකි, එය කුමක්පිණිස කෙලෙස ප
 රිභොග කටයුත්තේද--එය බුදුන්වදාල පරිදි වූලවගොදියෙ
 හිපෙණෙන නයින්--අදනය ලිහිවැරීම වලක්වනපිණිස අ
 දනය මතෙහි බැඳියයුතුයි--එය--පට්ටිකාය සුකරන්තයයි
 දෙයාකාරයකින් අනුදන වදරණලද්දේය--එයින් පට්ටිකා
 නම් කායබන්ධනය හෝ සුකරන්තනම් කායබන්ධනය හෝ
 අදනයහැද ඒ මත්තෙහි බැඳිය යුතුයි--මෙසේගෙයින් ග
 ම්වදනා හික්ඛනට හැඳියයුතු බැඳියයුතු පෙරවියයුතු සිවුරු
 වසයෙන් සිවුරු සතරක් අවශ්‍යයෙන්ම ප්‍රයොජනවත්වේ--
 එනම් අදනය, කායබන්ධනය, උත්තරාසවනය, සඤ්චය,
 යනමේයි--ගම්වදනා කල්හි හික්ඛනු විසින් මෙකිසිවුරු දුර
 යයුතු ක්‍රමය--බුදුන්වදාලපරිදි වන්නකිනිකයෙහි මෙසේ
 පෙණේ--සවෙභ්‍රාමෙකාලො ආරුච්ඡිතොගොති නිමණ්ඩ
 ලං පටිවජාදෙනෙත්තන පරිමණ්ඩලං නිවාසෙත්වා කායබ
 න්ධනං බන්ධිත්වා සතුණං කත්වා සඤ්චයො පාරපිත්වා ග
 ඤ්ඤිකං පටිමුච්ඡිත්වා ඛොච්ඡිත්වා පත්තං ගගෙත්වා සාධුකං අත
 රමානෙන ගාමො පවිසිතබ්බො--භාවය--ඉදින් ආරාමයෙ
 හි කල් දන්වනලද්දේවේද, තෙමඩුවවසනාහු විසින් හාත්
 පසින් මණ්ඩලයක් ඇතිකොට (ගෙවත් කොත් නොඵල්ලා)
 හදනය හැද, කායබන්ධනය බැද, පොරවණය හා සගලසි
 වුරය යන සංඝාටි එකටඅල්ලා පොරවා ගණ්ඨය පාසයෙහි
 ලා අමුනා සෝදා ප්‍රාත්‍රයගෙණ මනාකොට යුහුසුලුනොවත්
 නහුවිසින් ගම්වැදිය යුතුයි--“මහාවක්ඛ” යෙහිද--“සවෙ
 උපජ්ඣායො පවජායමණං ආකඤ්චිති--නිමණ්ඩලං පටිවජ

දෙනෙන්න පරමමුක්ඛා නිවාසෙනා කායබන්ධනං බන්ධනා සතුණංකවා සංකාරියො පාරුපිනා” — යනාදීන් එම ක්‍රමය පෙනේ — මෙසේ ත්‍රිවිධ සංකාරයන්ට නගණලද දෙසනාට කථාදියෙහි ප්‍රකාශකළ කළ නත්ති ප්‍රථමකොට හදනාය හැඳිමද, ඊමතෙහි කායබන්ධනයයි කියනලද පරිසර බැඳිමද, ඉන්පසු උත්තරාසංකාරය හා සංකාරිය පොරවා ගණය පාසයෙහි අමුතා මනාකොට කථාවනපරිදිද ප්‍රකාශකරණලද්දේය — එයින් කිසිතැනෙක්හි — අදනාය හැඳිමද සිවුරු පොරවා ඒ මතෙහි කායබන්ධනයක් ගෙවත් පරිසර බැඳිම නියම නොකරණලද්දේය — පෙරටු සිවුරමතෙහි පරිසර බැඳිමක් කිසිම අතීතථාමාසය කෙනෙකුත් විසින් ගෝථිකාමාසයකෙනෙකුත් විසින් ගෝ නියම නොකරණ ලද්දේමය — කායබන්ධනය නොබැඳි ගම්වදනා අයගේ අදනා ලිහි වැටෙනගෙයින් — විහාරයෙහිදී හදනාය මතෙහි පරිසර නොබැඳි උත් කෙනෙක් එය සිහිනොකොට. සිවුරුපොරවා ගම්වදනට ගියත් සිහිකළතැනක පටන් ගම්වැදිමට නොගොස් කායබන්ධනය සොයා බැඳගණම යාම සූතුබැව් අටු වාහි කියන ලද්දේ මය — සමන්තපාසදිකාවෙහි — “නභිකඛවෙ අකායබන්ධනෙනාති එත්ති අබන්ධනා නිකඛනෙනා යත්ති සරති තත්ති බන්ධනබ්බං අසනසාලාය බන්ධසාමිතිපි ගනතුං වට්ඨති, සරිනා යාවන බන්ධනි නතාව පිණ්ඩායවර්තබ්බං” — හාවය — නභිකඛවෙ අකායබන්ධනෙනා යන මේ දෙසනාවෙ ක්‍රමයෙන් කායබන්ධනය නොබැඳි නික්මුන හික්මුනු විසින් යම්තැනකදී සිහිකෙරේද එහිදී බැඳිය සූතුයි — අසුන් හලදී බඳිම් සිතා යාසූතුද වෙයි — සිහිකොට යම්තැන් කල් නොබඳිද ඒතැන්කල් පිටුපිණිස නොයාසූතුයි — මෙසේ පරිසර නොබැඳිව සිහිනොකොට ගොස් සිහිවූකල්හි නැවැත පරිසර බැඳගතසූතු කොතනද? — වෙනතැනක නොවේ, නිදායෙහි පෙනෙන පරිදෙත් අදනාය ලිහිවැටීම වලක් වනපිණිස ඉන් අදනාය මතුපිට බැන්ද සූතුයි — තවද “නභිකඛවෙ අකායබන්ධනෙනා ගාමො පටිසිත්තබ්බා” — මහණෙනි කායබන්ධනයක් නැත්තනු විසින් ගම් නොවැදිය යුත්තේ යනාදීන් වදාලගෙයින් — එම බන්ධනවිෂයාවෙන් අතීත ප්‍රතිබාහණය කොට — කහබහන් නොබැඳි ගම්වයාම වලක්වා වදාරණලද්දේ විනමුත් විහාරයෙහි කිසිතැනකට යත්තෙකු විසින් කාබහන් බැඳි යාසූතුයි නොවදාරණ ලද්දේ

ය කියා චිතාරයතුළ ගිහියන් පිස කා වසනනැත් ආදියට ය
 න්නත් විසින් කාබහන් නොබැඳ යායුතුය. සිතන්නන්ගේ
 මිත්‍රශ්‍රාහාදිය වලක්වනපිණිස සමනතපාසදිකානම් අටුවා
 හි මෙසේ දක්වනලදී—“අනෙකාගාමෙවාහොතු විහාරෙවා
 මනුස්සානං පරිවෙසනට්ඨානං ගම්මනෙකන විවරං පාරුපි
 නා කායබන්ධනං බබ්බෙව වට්ඨනීති අට්ඨකථාසුට්ඨතං”—
 භාවය—ඇතුළතම ගෝ වෙවා විහාරයෙහි ගෝ වෙවා මිනි
 සුන් පිස කා දන්දෙනනැනට සිවුරපොරවා යන්නන් විසින්
 කායබන්ධනය බදිනලද්දේම වටියයි අටුවාහි කියනලදී—
 මෙයින් විහාරෙපචාරය තුළ නමුත් මිනිසුන් නවානැත්තෙ
 ණ පිස කා වසනනැනට යන්නන් විසින් කායබන්ධනය බැ
 දගෙණම යායුතුබව දක්වනලද්දේය—එසේවිනමුත් ඇතමි
 පිත්වත්තු විවරං පාරුපියා යනු මෙකිපාසියෙහි පුච්ඡිභාග
 යෙහි ලියනලද හෙයින් පළමුකොට සිවුර පොරවා ඊපිට
 පටිය බැඳගෙණ යායුතුයයි කියනබැව් දනිමු—පෙරවූ සිවුර
 මත්තෙහි පටියක් බැන්දයුතුනම්—පෙරවූ සිවුර වැටීමක් නි
 දනකොට පටියක් ඊපිට බදිනලෙස පැණවූ ප්‍රඥාප්තියක් නි
 බියයුතුයි—හදනස හැඳිමපටන් සිවුරුදරණ පිළිවෙළ වදාළ
 තැනින්ද—නිදාය සහ ප්‍රඥාප්තියෙන්ද. එය බැඳියයුතුතැ
 න විසෙසයෙන් හැරේ—සුත්‍රාදී යම් කිසිතැනක වචනයෙ
 දුන පිළිවෙළින් බසැණනවිජායාවෙන් නොගතයුතුයි—එ
 සේ ගතයුතුනම් මේ විවරපාරුපණ ප්‍රයෝගයෙන් වෙනතැ
 න්ද වක්‍යලවේ—එනම්—දෙසනාපාලියෙහි—සඤ්චාරියොපා
 රුපියා ගණ්ඨකං පටිමුච්ඡායී—සලෙසිවුරු පොරවා ගණ්ඨ
 යඅමුනනබව කියාතිබියදී අටුවාහි—“ගණ්ඨකං පටි මුච්ඡායා,
 අනුචාතනෙකන ගිවං පටිවිජාදෙයා උපොකණ්ණ සමංක
 නා”—යනාදීන් ගණ්ඨය අමුනා නුවාකෙළවරින් ග්‍රිවයවසා
 දෙකොණ සමකොට—යනාදීන් ගණ්ඨය ඇමිනිම පුච්ඡිකො
 ට දක්වනලදී—මේවචනයෙදීම නානාප්‍රකාරවූ නමුත්. පිළි
 වෙළ දෙසනාවේ ආ නයින්ම පොරවා පසුව ගණ්ඨය ඇමි
 නීමයි. එසේම—අටුවාවේ—නාමපද ක්‍රියාපද කොයිකොයි
 තත්හි තිබුනත්—දෙසනාවේ ආ පිළිවෙළින් අදනය හැඳ ඊ
 මත්තෙන් පටියබැඳ සිවුරුපෙරවිය යුතුයි—ඊට සිහිඇති කව
 රෙකුට නමුත් සැකයක් නැත්තෙයි—සඤ්චාරියාවලට නැඟ
 ණු දෙසනාදියෙහි දක්වාතිබෙන පිළිවෙළ එසේමය—එසේ
 නොකොට පෙරවූ සලෙසිවුර මත්තෙහි කායබන්ධනය බැඳි

මක් බුබුසාසනික හිඤ්ඤත්ව නැත්තේය, එසේබැඳි ගොත දෙමළ අස්තොටුවත්ගේ තනුනුණ පාරුපණයට සමාන වේ—ඇතමි ආවායඝිපරමපරවල විහාරයෙහි හිඤ්ඤත් වනාව. ත්කරණ කල්හි පොරවණලද උත්තරාසවය මත්තෙහි පරිකාරවොල නමින් ද්‍රවා පරිභොගකරණු ලබන පටිතින් බැඳීම ව්‍යාභාරයට පැමිනිතිබේ. එය කායබන්ධනයක් කොට නොසිතියයුතුයි. ඊට සුකරනන නම්වූ කායබන්ධනයක් ගන්නා නොලැබේ.

කාය බන්ධන කථා.

7

තවද. සඤ්ඤාවට ගණ්ඨකය පාසකයයි. අවයව දෙකක් දකටයුතුයි—එයපැණවීමට නිදානය කවරේදයත්—වූලව ගතයෙහි මෙසේ පෙනේ.

“නෙනබ්බාපන සමයෙන අයසමා අනන්තො ලහුකාස සඤ්ඤාවයො පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩායපාවිසි. වානමණු ලිකාය සඤ්ඤාවයො උකඛිපිධිංසු. අඵබ්බො අයසමා අනන්තො අරුමංගනත්වා හික්ඛුනං එතමන්ථං අරොවෙසි. හික්ඛු භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසුං අනුජානාමි හික්ඛවෙ ගණ්ඨකපාසකන්ති.”

භාවය—එකල්හි වනාහි අනාඤ්ඤාචරයත්වගත්සේ සැහැල්ලුවූ සහලිපිවූරු පොරොවාගෙණ ගමටපිටුපිණිස ප්‍රවිෂට වූසේක-සුලත්මවූල්ලකින් සහලිපිවූරු ඔසවාලනලද්දහුය. ඉක්බිති අනාඤ්ඤාචරයත්වගත්සේ අරුමයටපැමිණ හිඤ්ඤත්ව මේ අතීතදැනවුහ. හිඤ්ඤා භාග්‍යවතුත්වනත්සේට සැලකලාහුය. මහණෙනි ගණ්ඨකයක් පාසකයක් අනුදනිමිසි අනුදන වදාලසේක. රත්රිදිආදියෙන් කරණලද ගණ්ඨකය වලක්වා අස්ථිදන්තාදියෙන් ගෝ නුමුත්ම ගෝ කරණලද ගණ්ඨකය-අනුදන වදාරණලදේය—එම ගණ්ඨයද පාසයද. සිවුරේමනබා බැඳීමවලක්වාද. “අනුජානාමි හික්ඛවෙ ගණ්ඨකඵලකං පාස ඵලකං”යි—මහණෙනි ගණ්ඨකඵලකයක්ද. පාසකඵලකයක්ද අනුදනිමිසිද ඒ ගණ්ඨකපාසකයන් නබාබැඳීමට පෝරුකඩදෙකක් ගෙවත් සිවුරුකැබලි දෙකක්ද අනු

දනවදාලයේක. එසේ පෝරුකඩවල නබාබදිනලද ගණ්ඩි කයද පාසකයද සිවුරේකොණේම නබාබදිම වලක්වා බැ දියයුතු නැන්දනියමකොට වදාලයේක ඒ මෙසේයි“අනුර් නාමි භික්ඛවෙ ගණ්ඩිකපිලකා අනෙතඅපොහුං පාසකපි ලකං සත්තඛලංවා අට්ඨඛලංවා ඔගාගෙත්වාඅපොහුනති,, මගණ්ඩි ගණ්ඩියේ පෝරුව සිවුරේඅනතයෙහි නබාබදි නවද. පාසකයේ පෝරුව සතහුලක් හෝ අටහුලක් හෝ ඇතුළුකො නබාබදිනවද අනුදනිමිසි වදාලයේක-මෙසේ සිවුරේඅනතයෙහිද සත්අටහුලක්පමණ ඇතුළුකොට සිවුර තුළද බදිත්තවනියමකර වදාරණලද ගණ්ඩිකය පාසකයෙ හි ඇමුණුකල සැහැල්ලු සගලසිරුනමුත් සුලභිත්ඵසවිනො යෙන්-එසේ ගණ්ඩිය පාසයෙහි නාමුනාමිනගේ නියමකල ලෙස සගලසිවුරුපොරවා ගියහොත් වාතයෙන් එසවියනු හැකිවේ.

තවද මෑතකාලයෙහි සිවුර එකාංශකොට කයවිවෘත කොට ගම්වදිනා භික්ෂුන්ගේ ඒ සිරිත නොසැලකීමෙන් අ නදර්න්වූ එකක්බවට සාක්ෂිනම එ භික්ෂුහු සිවුරේ ගණ්ඩිපා සදනොබදිති එහෙයින් ගණ්ඩිය පාසයෙහි අමුනා පෙරවිම ක්ද නැත්තේය-කඩිනායක් අතුරණකල්හි කඩිනවිවරයට පූ චීකාත්‍යයක් වශයෙන් ගණ්ඩිපාසබැදිම කටයුතු හෙයින් ඒ කඩිනවිවරයෙහි පමණක් ගණ්ඩිකපාසකයන් බදිති නමුත් කිසිතැනකදී නාමුනාති-මේපාරුපණයගැණ සාකච්ඡාදිය ප ටත්තන්තායින් පසු ඇතම්අය එකාංශකොට පොරවණලද සිවුරේ ගණ්ඩිය පාසකයෙහි අමුනත්යයි ඇසුමු එය මේ වාද යේ අධර්මපක්ෂය සරීර කරණුපිණිස මේ අපුරුදුතුණ අනරේ පටත්ගත් එකකි, කිසිම අවායසීපරමපරවක පැවතනායේය- ඒකාංශකොට පෙරවිමට ගණ්ඩිය ඇමිණියයුතුවක් සධිති තුණට නගණලද ත්‍රිපිටකයට ඇතුළත් දෙසනාපාලි අභි කථා විකාදිවූ කිසිපොතකින් දකිනුනොලැබේ-එහෙයින් ඒ ක්‍රියාවද බුබුසාසනයට ප්‍රතිපක්ෂවේ

ගණ්ඩි ක පා ස ක ක වා.

8

තවද. සුප්‍රවිච්ඡන්තකොට පොරොවණලද සගලසිවුර හිදිනා කල්හි පැවැත්වියයුතු සැවි මෙසේ දතයුතු-බන්ධකයෙහි

“නෙතබොසන සමයෙන භික්ඛුසංඝාරිපලලක්ඛණං නිසීදනං සංඝාරිසා පනතා පඤ්ඤානි ගතවතො එනමයං ආරොචෙසුං න භික්ඛවෙ සංඝාරිපලලක්ඛණං නිසීදනබ්බං යො නිසීදෙය්‍ය ආපනතිදුක්ඛවය්‍යාහි” — මෙහි භාවය — එසමයෙහි වනාහි භික්ඛුහු සහලසිවුරු වතුරුවා ගැණීමෙන් සුක්ඛව නොහොත් සහලසිවුරු යටකොට ගිඳිත් සංඝාරියේ සිවුරුපත් නසිත් භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මේ අනිය සැලකලාහුය. මහණෙනි සහලසිවුරු වතුරුවා ගෙවත් යටකොට ගැණීමෙන් සුක්ඛව ගිඳිය සුතුනොවේ — යමෙක් එසේ ගිඳිනම් ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වෙයි වදාළසේක — සංඝාරිනාම යෙන් ඉටාගත් සිවුරුවතුරුවා ගෙවත් යටකරගෙණ ගිඳිම තහනම් කරණ ලද්දේය — චිත්තවිනිශ්චයෙහි.

“න නිසීදෙය්‍ය සංඝාරිපලලක්ඛණමුපාගතො

“කච්ඡිලං නකිලෙය්‍ය පලිතං නව ගාහයෙ.

මෙහිභාවය — සහලසිවුරු වතුරුවාගැණීමෙන් ගෙවත් යටකොට ගැණීමෙන් සුක්ඛව නොගිඳිත්තේය — කසියම් ක්‍රියාවක්ද නොකරන්නේය. පැසිහිය ගිසකෙස් ආදියද නුභවන්නේය — මීට විකාවෙහි මෙසේ කියනලද්දේය — “සංඝාරිපලලක්ඛණමුපාගතොහි එත් සංඝාරිනාමෙන අබිට්ඨිතවිටර මාහසංඝාරිපලලක්ඛණං උපාගතොන සුතොනා හුත්වාහි අත්ථා, න නිසීදෙය්‍යහි විහාරෙවා අනතරසරෙවා යත්තත්ති න නිසීදෙය්‍ය” — භාවය — සංඝාරිපලලක්ඛණමුපාගතො යනමෙහි සංඝාරිනාමයෙන් ඉටාගත් සිවුරු කියා, සහලසිවුරු යටකර ගැණීමට පැමිණීමෙන් සුක්ඛවය යන අනිය — න නිසීදෙය්‍ය යන්නෙන් අනියනම් විහාරයෙහි හෝ ඇතුළතම හෝ යම් කිසිතැනක නොගිඳිත්තේය — එසේ සහලසිවුරු යටකොට ගෙණ ගිඳියසුතුනොවේනම් සහලසිවුරු ඔසවාගෙණ ගිඳිය සුතුරු යත් — “න උක්ඛිත්තකාය අනතරසරෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා — න උක්ඛිත්තකාය අනතරසරෙ නිසීදියස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා” යි — සෙබියාවේ ප්‍රථමවර්ගයේ නවවෙනි දස වෙනි ශික්ෂාපද දෙකින් ඔසවනලද සිවුරු ඇතිව ඇතුළතම යාමද ගිඳිමද තහනම් කරණලද්දේය — අවුවාහි — “නිසීත්ත කාලෙ ඛමමකරකං නිහරන්තොනාපි අනුක්ඛිපිත්වා නිහරන්තබ්බං” — මෙහි භාවය — හුත්කල්හි ධර්මව බැහැරකරන්නා හු එසින්ද (සිවුරු) නොසවාම බැහැර කටයුතුයි — සිවුරු එසවීමේ ප්‍රමාණය විකාහි මෙසේ කියනලද් — “උක්ඛිත්තවිටරෙ හුත්වාහි කටිතො උඨං කායබන්ධනාදිදස්සනවසෙන උක්ඛි

පනං සන්ධාය චූතනං පිණ්ඩායවරතො පත්තගගණදි මනන
 සහ අනුක්ෂණතනනා—මෙනි භාවය—ඔසවනලද සිවුරු ඇතිව
 යනු උතුලෙන් උඩ කායබන්ධනාදිය * පෙණීම වසයෙන්
 එසවීම සඳහා කියනලදී—පිටුපිණිස ගැසිරන්නානුගේ පා
 තුය ගැණීමි අදි ප්‍රමාණය අනුදන්නාලද බැවිනි—මෙයින්
 විවරගඤ්ඤයේ නිබ්බන පාත්‍යාදිය පිටගන්නා පමණට සිවුර
 එසවීමද අනුදන්නව කියනලදී—නවද විකානි මෙසේ කිය
 නලදී—“නිසින්නකාලෙහි බන්ධනපත්තනාත්තකාදිතො
 බන්ධනකරකං නිහරන්තසා කට්තො උබ්බසි දිසානි නථා අ
 දසෙසා නිහරන්තනති අධිපායො—ආසනෙ නිසින්න
 සාපි පාරුපණ්ණවරං උකස්පිඨා සසාපිං රක්ඛපිණ්ණෙහි
 අනක්කමිඨා නිසින්නබ්බතො—මෙනි භාවය—ආසනයේ උත්
 ක්‍රාන්ති උරහිසේ එල්වනලද පාත්‍යයේ පසුමිබිය යනාදියෙ
 න් ඩබ්බව බැහැරකරන්නානුගේ කටියෙන් උඩද පෙණෙ
 යි—එසේ නොදක්වා බැහැරකටයුතුය යන අයුරි—ආසන
 යෙහි හිඳිනානුගේද පොරෝනාසිවුර ඔසවා සසාරිය කෙ
 ණ්ඩා පිටුමසින් නොමැඩම හිඳියුතුබැවිනි—මෙසේ ගෙයි
 න් සගලසිවුර පොරවාගෙන ගොස් අසනයක ඉන්නාකල
 සගලසිවුර ඔසවා කෙණ්ඩයෙන් නොමැඩෙන පමණට න
 බාගෙන අදනයෙන් ආසනයේ හිඳිනසේ හිඳිය යුතුයි—
 මෙකල උදකාමෙ කොසිසමාගම්වලත් භික්ෂූන් සගලසිවුර
 පොරවා අසුන්හි හිඳිනාකල මෙකිලෙස සගලසිවුර එසවි
 මක් නොකරණුයුත් මනෙහි එය එසේම කරණසේ කර
 ණ මෙමුණයෙන් යුක්තව සලකනා—කිසියම් බන්ධනවන්ධා
 වන්ගෙන විවාද නොකෙරෙතො—මේ සගලසිවුර එසවීම
 ගැණ විකානි කියනලද කාරණයන් සවිබන්ධව පෙණෙන
 පාපසුමිබියෙහි නිබ්බන ඩබ්බව පිටට ගන්නාපිණිස සගල
 සිවුර කටියෙනුත් උඩ එසවෙනබැව් යනාදිය සිතන්න ගත්
 යමෙක් ඒකාංශකොට පොරවා ඒසිවුර පටියකින් වෙලා තිබි
 යදී ඒ වෙලා බඳනාලද සිවුරතුල නිබ්බන පාපසුමිබියෙන්
 ඩබ්බව ගන්නට ඒ වෙලා බැඳි සිවුර එසවියයුතුව නිබ්බෙ—
 එසේ විසවාස කොට කියානම් ඒ අදහසයි ආශ්වාසයි.

සබ්බාවිපලලභික පටිසෙධනකථා.

* කායබන්ධනය බැඳ නිබ්බනනැත මෙයින් ගැණේ.

උදාහරණ.

බ්‍රහ්මදෙශයාගේ යම්කරුණක් යම්පරිද්දෙකින් දැනගනු ඇත්තේද, ඊට උදාහරණවස්තුහුද විද්‍යාමානවෙති, උදාහරණ වස්තුනැත්තම්, එය දැනගත්ත්‍රමය විරුධවූයේ සිතියයුතුය. මේ අප්‍රසිද්ධ විනයපිටකයෙන් ප්‍රකාශකළ පිළිවෙළි ඇතුළත් වදනාකල්හි සුපරිවිෂ්ණාව පාත්‍රය ගෙණගොස් සිටි හික්කුණමක් පාත්‍රය දකුණතින් බැහැරකළකල්හි මැණික්කට්ටුවෙන් පාන දැනත් බිම්බලා නමනලද ගළවළින්මතු හිසත් කෙණ්ඩයේ පිටුමසින් පාන දෙපයත් පෙණෙන්වනිබ්බේ එසේම කථාවස්තුන්ගෙන් ප්‍රකාශවේ—අයුෂ්මත් සුදින්නයන් වත්සම්පන්නාව සුපරිවිෂ්ණාව තමන් පියානන් ගෙදරට පැමිණියිට ඒගෙයි කෙල්ලවිසින් ගෙණ කොමුපිටු පිළිගත්නට පාත්‍රය එළවනකල්හි ඇට මැණික්කට්ටුවෙකින්පාන අත්දෙකත්-අදනගේ අන්නයෙන් පාන පාදෙකත් පෙණෙන් ග-විනයේ හික්කුණ්ඩගෙහි මෙසේ පෙණේ—“අථබ්බො අග්ගසමනො සුදින්නාසු සුභිද්දසී නං අභිද්දසිකං කුම්මාසං අග්ගසමනො සුදින්නාසු පතෙන අකිරන්ති ගන්ථානඤ්ච පාදානඤ්ච සරස්සච නිමිත්තං අනග්ගෙයි”—භාවය-ඉක්බිත්තෙන් අයුෂ්මත් සුදින්නයන්ගේ සුභිද්දසිතොමෝ ඒ පිළුහු (ගෙවත් පසුගිය සවසපිසු) කොමු අයුෂ්මත් සුදින්නයන්ගේ පාත්‍රයෙහි ගෙලන්ති ගන්තයන්ගේද පාදයන්ගේද ස්වරයාගේද අකාර හැඳිගත්තිය—ඊට සමන්තපාසාදිකා අටුවාවෙහි—කුරුඤ්ච මහාපච්චරිකදියෙහි ආනයිත් මෙසේ දක්වනලදි—“ගන්ථානන්ති ගිකඛාගගණ්ඨං පත්තං උපනාමයතො විතාමපි ගන්ථානං පාදානන්ති නිවාසනන්තො පට්ඨාය විතාමපි පාදානං”—මෙහි භාවය-ගන්තයන්ගේය යනු හික්කාව පිළිගත්තාපිණිස පාත්‍රය එළවත්තාහුගේ මැණික්කට්ටුවෙන් අත්දෙකේමද, පාදයන්ගේය යනු අදනගේ අන්නයේපවත් පාදදෙකේද”-(අකාරයි)—හිඟ්ගෙදරට සුපරිවිෂ්ණාව පාත්‍රය ගෙණගොස් සිටිනකල්හි පාත්‍රයගත් දකුණුඅත විවර ගබ්බයතුළම නිබ්බතගෙයින් හික්කාව පිළිගත්තාපිණිස පාත්‍රය නියමපමණට බැහැරකරණ කල්හි ඒඅතේ මැණික්කට්ටුවෙන් පාන පෙණෙනබවත් වම්අතේ මැණික්කට්ටුව වැසෙනසේම පොරවාතිබෙන ගෙයින් ඒ අතෙන් මැණික්කට්ටුව

වුවෙන් පාන පෙණෙනවත් හඟවා අවුටාවෙහි සරාසල
 ගුවන්මැද පත් හිරුමඩල පෙන්වන්නාසේ කියනලද්දේය—
 මඩාමනිකායෙහි—“අළුවො අසසමනො රට්ඨපාලස්ස—පෙ—
 නිමිත්තං අග්ගහෙසි”-ඉක්බිත්තෙන් අසුමන් රට්ඨපාලයන්
 සැනිදැසිනොමෝ ඒ පිළිකු කොටු අසුමන් රට්ඨපාලයන්ගේ
 පාත්‍රයෙහි බහන්නි හසායන්ගේද පාදයන්ගේද ස්වරයා
 ගේද (ගිහිකලදන්නාවූ) ආකාර සැලකිය—ප්‍රපච්ඡදනිනම් ම
 ඩාමනිකායා ඒ කථාවෙහිද—“ගණිතනනිමණි බන්ධනොපප
 භාහි විනාමි හණිතං”—හසායන්ගේය යනු මැණික්කට්ටුවෙන්
 වුවෙන් අත්දෙසේය යනාදීන් සමනාපාසාදිකාවේ අන
 යින් ප්‍රකාශකරණලදී—චන්සමපනාව බිමබලා වැඩසිටින
 හිසුන් මුහුන බලා ඇඳිනිම දුෂකරගෙයින්ද,—“නැගනිය”
 යනාදීන් කථාකලහයින් නමන් අසිප්පියාගේ බෙදියයි හැ
 ගුහුගෙයින් මුහුන බලනු නොහැකිගෙයින්ද, සිවුරෙන් වැ
 සිතිබෙන කය හැර අත්දෙසේ මැණික්කට්ටුවෙන් පාතද
 පාදෙසේ අදනයේ අනනයෙන් පාතද කෙල්ලන් දැක්ක
 බව විශෙෂයෙන් හඟවා දක්වනලද්දේය—සමනාපාසාදි
 කාවෙහිද චිත්තවිනිශ්චයෙහිද උභයාංශකූටයන් විවෘතනො
 කරන්නට නියමකලලෙසද, විකාහි එකාංශකොට පෙරවූ
 කල කයවිවෘත වනබව කිහෙයින්ද, කයවිවෘත කොට ඇතු
 එගමට පැමිනීම නහනමිකොට නිබ්බන්ධගෙයින්ද, ශ්‍රීවයහා
 උච්චිකායද, පිටුමස් අවසන්කොට අබ්බකායද වූ සුපරිච්ඡ
 නාකරත්ව නියමකලපර්ද්දෙන් ඒ අසුමනුන් පොරවා ඇ
 තුළගමට පැමිණිවිට දකින්නට පුළුවන්පමණ මෙකී උද්භර
 ණදෙකින් යහපත්සේ සියල්ලන්ටම වැටගේමය *—තවද,
 බුඩාදී ඉවෙනා වැද්දාකරණකල්හිද දිසිමාගීයක යනකල්
 හිද ආරාමයෙහි විසනකල්හිද එකාංශකොට පෙරවියයුතු

* පෙළෙහි, පිටුපිණිසවැඩසිටි සුදිනනයන්ගේ සැනිදැසිය,
 සුදිනනයන්ගේ, හසාපාදාදියේ ලකුණු හැඳිනගන්නියයි කි
 යාතිබෙහව්ව—හසායන්ගේ මෙපමණක් දැක්කායයි අවුටා
 වෙහි කුමටකියනලද්දේද, සුපරිච්ඡනාකොට පොරවා වැ
 ඩසිටි උත්වහන්සේගේ හසාපාදයන් ඇ කෙමලස දැක්කා
 දැයි යමෙකුට සැකයක් වියහැකියි—ඉන්නිසා පාත්‍රය එලිය
 වගන්නාවිට මැණික්කට්ටුවලින්පාන අත්දෙකත් අදනයේ
 අනනයෙන් පාන පාදෙකත් පෙණෙන්නට පුළුවන්බැවින් එ
 පමණ දැක්කබව අසීකථාවායනයන්විසින් කියනලදී.

බවද, ඇතුළුව පැමිණෙන කල්හි සුපරිවිජනනව පැමිණිය සුතුබවද ප්‍රකාශවේ.

බ්‍රහ්මදිව්‍යත්වයෙන් වදනාකල්හි එකාංශකොට පොරව නබවට ප්‍රදානර්ණ—මහාපරිනිව්‍රාණ සූත්‍රයෙහි—අථබ්‍යාභා සයමා මහාකාශපොයෙන කුසිතාරා මකුටබනධනා මලො නං වෙහිසං, යෙන භගවතො විතකො, තෙනුසං කමි උ පසංකමිවා එකාසං විවරං කතා අපලිප්පණමෙවා නිකඛ නතං විතකා පදකම්ණං කතා පාදතො විවරවා භගවතො පාදෙ සිරසාවඤ්ඤානිපිබ්‍යො පවතික්ඛසකානි එකංසං විවරං කතා අපලිප්පණමෙවා නිකඛනතං විතකා පදකම්ණං කතා භගවතො පාදෙ සිරසාවඤ්ඤාසු—භාවය—ඉක්ඛිතතෙන් වනාහි ආසුළුත් මහාකාශපසථවිරයත්වගන්සේ කුසිතාරා නුවර මල්ලරජුන්ගේ මකුටබනධනනම් දිව්‍ය සඬකන මධුලශාලාව යමිතැනෙක්හිද භාග්‍යයතුත්වගන්සේගේ සෑය යමිතැනෙක්හිද, එතනට එලඹිසේක, එලඹ සිවුර එකාංශකොට ඇදිලිනමාගෙණ තුත්වරක් සෑය ප්‍රදක්ෂිණකොට පාදභාගයෙන් විවිතකොට භාග්‍යවතුත් වගන්සේගේ පාදයන් මහාකාශයෙන් වැන්දසේක—ඒ පත්සියයක් හික්කුත්ව ගන්සේලාද සිවුර එකාංශකොට ඇදිලිනමාගෙණ ගෙවත් දොහොත්වූදුන්දී තුත්වරක් සෑය ප්‍රදක්ෂිණකොට භාග්‍යව තුත් වගන්සේගේ පාදයන් හිසින් වැන්දහුය—මහාකාශ පසථවිරයත් වගන්සේ භාග්‍යවතුත් වගන්සේගේ සිරිපාසිහි විතැන් සලකා අභිජුපාදකවතුඤ්ඤාකතයට සමවැදිමි ආදිව ශයෙන් විකාරය අටුවාහි කියනලද්දේය—මෙයින් දිව්‍ය වඤ්ඤාකරණකල්හි පොරවණලද සිවුර එකාංශකොට ගෙණ වදනාබැව් පැහැදි වැටගේමය—බ්‍රහ්මජලසූත්‍රනිද, නයෙ හි පෙණෙනපරිද්දෙන් රජහහනුවරින් නාලන්දාවට පත් වන දිසිමාගීයයට පැමිණි මහරහතුත් වගන්සේලා සිවුර එකාංශකරගෙණ වැඩියසැටි අටුවාහි—“තස්මිව පන දිවසෙ යෙහුයොන අසිනිමහාථෙරා මෙඝවණ්ණං පාසුකුලං එකං සං කතා කතනරදණ්ඩං ආදය” —එදවස වනාහි බොහෝ සේම අසුමහතෙරුන්වගන්සේලා මෙඝවණ්ණවූ පාංශුකුල සිවුර එකාංශකොට සැරයවිගෙණ—යනාදින් දක්වන ලද්දේය—ඇතුළුව වදනාකල්හි එසේ ඒ සිවුර එකාංශකරගැණීමක් කිසිතැනකින් නොපෙණේ—නුවරකටගොස් ගමට වඩනාවූ හික්කුත්වගන්සේලා නුවරදොර ගම්දොර දක්වා

එකාංශකොට පොරවාලැබි නුවරදොර ගමදොරදී කායබ
 නඩනය බැඳ සුපටිච්ඡන්තකොට පොරවති—මිනිත්තලෙ වැ
 බසිති මහාමනිනැදි මහරහතුන්වහන්සේලා අනුරාධපුරයේ
 දෙවනපෑතිස් මහරජානන්ගේ රාජමණ්ඩපට වඩනාපිණි
 ය—මිනිත්තලෙන්වැඩි දුරාරමනමිටු ප්‍රථමකලෙවනායකා
 නයෙහි වැඩසිටි කායබනඩනයන්බැඳ සිවුරු සුපටිච්ඡන්ත
 කොට පෙරවුන—එය සමන්තපාසාදිකාවෙහි මෙසේ කියන
 ලද්දේය—“වෙනසං අබ්බුග්ගන්තවා අනුරාධපුරස්ස පුරන්ම
 දිසාසං පඨමතචෙතිසට්ඨාගො මිනරිංසු”—නාමය (මහිනැදි
 මහරහතුන්වහන්සේලා) අහසට නැගී අනුරාධපුරයේ නැ
 ගෙනෙහිර දිග්භාගයෙහි ප්‍රථමකලෙවනායකානගෙහි බැස්සා
 හුය-යනාදියයි—‘සො සාරථි නගරවාරං සංගතො තතො
 අභ්භ ඵෙරෙ පඨමතරං ආනන්තො කාබන්ධනං බන්ධනො පි
 වරං පාදපතො’—ඒ රථාවායෑනෙම නුවරදොරට පැමිණි
 යේ ඉක්බිතිතෙන් පළමුකොට අවුත් කායබනඩනයන් බැඳ
 සිවුරු පොරවන්නාවූ තොරන්වහන්සේලා දුටුයේය—මෙය
 ආරක්ෂකවතෙහිද පිණිවාරික වතෙහිද දෙශනාකරතිබෙ
 න ක්‍රමයට යහපත්ලෙසම යෙදේමය—ඒ මෙසේය—“ඉදු
 නි ගාමං පඨිසිංසාමිති නිමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙනොන පරිම
 ණ්ඩලං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධනො සගුණං කත්වා
 සංඝාටියො පාදපිත්වා ගණ්ඨකං පටිමුචිත්වා බොචිත්වා පතනා
 ගගෙත්වා සාධුකං අතරමානොන ගාමො පඨිසිතබ්බො”—
 දැන් හමුවදනෙමිසි (සිතා) තෙමඩුව වසන්තනු ගාත්පසිත්
 මඩුවෑතිකොට ඇඳ කායබනඩනය බැඳ සකසාටිත් සගුණ
 කොට පොරවා ගණ්ඨක අමුනා පාත්‍රය සෝදාගෙණ මනා
 කොට සුනුනොවන්නනු විසිත් ගම්වැදියසුතුයි—යනමේ දෙ
 ශනාවට ඉතායහපත්ලෙස නුවරදොරදී කායබනඩනය බැඳ
 සිවුරුපෙරවූබව එකඟවේ—විහාරයේදී පොරවණ්ලද පෙ
 රවීමෙන්ම ඇතුළුගමට යාදුනුයයි කියන්නන්ගේ කීමට මෙ
 ය කිසිසේත් නොගැලපේ—පිඩුපිණිස වඩනා සච්ඡයන් ව
 හන්සේගෝ රහතුන් වහන්සේලාගෝ විහාරයෙන් නික්ම
 යමිකිසි පරිව්‍රාජකාදීන්ගේ ආශ්‍රමයකට වඩිනුකැමතිනම් එ
 කාංශකොට පොරවාගණ් ඒ ආශ්‍රමයට වැඩමවා නැවත ග
 ම්වදනාකල්හි සුපටිච්ඡන්තකොට පොරවා වඩිනසේක—එය,
 පොට්ඨපාදනම් සුත්‍රයේනිදානය යනාදියෙන් ප්‍රකාශවේ—
 බුඩ්ධත්වට පැමිණෙනාපිණිස බෝවූල වැඩටත් සිඛාපීයන්
 වහන්සේද දක්ෂිණගන්තය පොලවට දිගුකොට වදාලේ

විවරාඛ්‍යානාරයෙන් බැහැරකොටයි—“විවරාඛ්‍යානාරකො ද කතීණ්‍යානං අභිනිහරිතා” යි ජනක අටුවාහි කියනලද්දේ යි.—දෙශනායා කථාදියෙහි මෙතැනදී උදාහරණයෙන් බොහෝ පෙනෙන්නි.

උ දා හ ර ණ නි දෙද ස ක ථා.

10

නවද එකාංශකොට පෙරවීම සුපරිවිජිනායයි කියන පින් වන්නු සුපරිවිජිනා කොට පෙරවීම උභයාංශයද උභයබාහු වද උභය කවිෂ්ඨද උභයසනනද වැසෙනහෙයින් උභය බාහු යනාදිය නොකියාම උභයාංශය වැසීමටමණක් ගෙණ බුදුන් දෑකදකද සහමැදද උභයාංශය පෙරවීම අගෞරව පිණිස අනදරපිණිස වෙයි කියා එයින් සුපරිවිජිනා පාරු පණය නැතිකරන්නට කථාකෙරෙත්—ඒ මහත් අභූතයකි—අගෞරවයට ප්‍රබානකොට නියමකරනිරිබන්ගේ අවිනිකාරයෙහි ගෙවත් සිතින් ගරුනොකිරීමයි—එය මේදෙශනාවෙන් දනවුණුයි—“බුඛෙ අගාරවො විහරති අපාරිසෙසා” බුදුන්කෙරෙහි ගෞරව රනියවූයේ නිවවෘත්තිරහිතවූයේ වා සයකෙරෙයි—යනාදිත්වදුලු බුඛවචනයන්ගේ අභිප්‍රායදක් වන අභිකථාවන්හි විසාරවශයෙන් මෙසේ ප්‍රකාශ කරණලද්දේය—“යො භික්ඛු සඤ්චි බරමානෙ නිසු කාලෙසු උපට්ඨානං නයාති, සඤ්චි අනුපාහනෙ වඛ්ඛමනෙහ ස උපාහනො වඛ්ඛමති, නිවෙ වඛ්ඛමෙ වඛ්ඛමනෙහ උචෙව වඛ්ඛමෙ වඛ්ඛමති, ගෙට්ඨාවසනෙහ උපරිවසති, සත්ථුද සසනට්ඨානෙ උභො අංසෙ පාරුපති, ඡන්තං ධාරෙති, උපාහණං ධාරෙති, උච්චාරං වා පසාචං වා කරෙති”—එවමාදි—මෙතිභාවය—යම් මහණෙක්තෙම ශාස්තෘන්වහන්සේ ජීවමානකාලයෙහි තුන්කල්හි උපස්ථානයට නොයෙද ශාස්තෘන්වහන්සේ වහන්නැතිව සක්මන්කරණ කල්හි වහන් සහිතව සක්මන්කෙරෙද මිටිවූ සක්මන්මථවක සක්මන්කරණ කල්හි උස්වූ සක්මන්මථවක සක්මන්කෙරෙද යවමාලයක වසනකල්හි උඩුමාලයක වෙසෙද සඵලයන්වහන්සේ දක්නා නැති උභයාංශය පොරවාද කුඩ දරුද වහන් දරුද ඝාතය කෙරෙද වව්විස්භෝ මුත්‍රකෙරෙද—යනාදිය සඵල

යන්වහන්සේට අගෞරවයි—සඵඥයන්වහන්සේ පිරිනිවේක
 ල්හි බුඩ්ධචේතනාසභානායන්හි ඒ ක්‍රියාකෙරෙන්නම් අගෞර
 වයි—ඒබැව් මහාකාශ්‍යපාදී ශ්‍රාවණයන් වහන්සේලා විසින්
 බුඩ්ධචේතනයෙහි සදුන්දරසැසලනට පැමිණ පැවති පරද්දෙ
 න්ද ප්‍රකාශවේ—එනම්, කුසිනාරාභුවර බුඩ්ධගිරිය ආදානණ
 කරණ දරසැසලනට වැඩවදාල මහාකාශ්‍යපාදී මහරහත් සඵ
 මිරයන් වහන්සේලා පොරවාහිබුනු සිවුර එකාංශ කොට සඵ
 ඥයන්වහන්සේට පරම ගෞරවයෙන් නිවව්‍යානායෙන්ගෞ
 රවකොට දෙභොන්මුදුනබැඳ නමඤ්ඤාකර වදාලාහුමය—
 සඤ්ඤාකෙරෙහි අගෞරව ප්‍රකාශකිරීමෙහි—“යො ථෙරෙ
 න භික්ඛූනා අනාජ්ඣවෙසා ධම්මං දෙසෙහි නිසිද්දහි පඤ්ඤා
 කථෙහි බුද්ධස්මිතික්ඛු සට්ඨන්තො ගට්ඨෙහි නිට්ඨෙහි නිසි
 ද්දහි දුස්සපලලඤ්ඤා වා ගතපලලඤ්ඤා වා කරෙහි සඤ්ඤා
 ජෙක්ඛු උභොආංසෙ පාරාජාති ජන්තූපාහණං ධාරෙහි භික්ඛු
 සඤ්ඤා ලජ්ජාං වට්ටෙහි වූතො තුණ්හි ගොහි සඤ්ඤා ස
 ඤ්ඤාහි මර්දසි කිං සඤ්ඤා මිගසඤ්ඤා අපසඤ්ඤාහි ආදිති
 වද්දහි අයං සඤ්ඤා අගාරවොනාම—භාවය—යමෙක් වනාහි
 සඵමිර භික්ඛුන්විසින් ආරාධනා නොකරණලද්දේ ධම්මදෙස
 නා කෙරේද අස්මන් හිදිද ප්‍රශ්නකථනය කෙරේද වැඩිම
 හල්වූ භික්ඛුන්වමින් යෙද සිටිද හිදිද වසත්‍රපලලඤ්ඤාව
 කොට ගෙවත් වසත්‍රවතුරුවා ඉදිමගෝ හත්පලලඤ්ඤාව
 කොට ගෙවත් අත්වතුරුවා ඉදිමගෝ කෙරේද සහමැදදී
 දෙආංසෙ පොරවාද කුඩවහන්දරාද භික්ඛුසඤ්ඤාව ලජ්ජා
 වෙන්ව වර්ධයි කිකල්හි නිශ්ශබ්දවෙව සඤ්ඤාතෙමිය ස
 ඤ්ඤාතෙමියයි විශෙෂරාවයක් කරන්නෙහිය, කිමෙක සමු
 ගතෙම මුඛසමුගයාද එඵසමුගයාද යනාදීන්කිසාද, මේ
 සඤ්ඤාකෙරෙහි අගෞරවය නම්වේ—මෙහි ථෙරෙන භික්ඛු
 නා අනාජ්ඣවෙසා යනාදීන් විතතිකාරරහිතව ගෙවත් ආද
 රගෞරව නැතිවත් මෙහි ක්‍රියාකරණ නන්තිම අගෞරව
 වෙනබව දක්වනලද්දේය, එහෙයින්ම වර්තමානක්‍රියා යොද
 නලදි—එහෙයින් යමෙක් වැඩිමහල් භික්ඛුනමක්හුගේ ඇගේ
 හැපිහැපි යානම් සිටිනම් හිදිනම් අගෞරවවේ—ඒ අගෞර
 වය සඤ්ඤාකෙරෙහි කළ අගෞරවයක්වේ—එසේම සඤ්ඤා
 කම්මයක්විණිස සඤ්ඤා රැස්ව හිදිනනන්හි යමෙක්සිට සි
 වුර දෙආංසෙහි දමානම් අවිනාශකාරයෙන් කරණගෙයි
 න් අගෞරව වේ—සුපට්ඨජිනාකොට පෙරවිම ඇතුළුගමට
 යනවන සමපාදනය කරණුපිණිසම කරති—එහි විතතිකා

රයම මිස අවිනිකාරයක් කිසිසේත් නොවේ—එහෙයින්ම දැන් ඇතුළතමට යම්සිසිනා විහාරෙපවාරයෙන් නික්ම ගම වැනුවුවන කල්හිද එය කටයුතුවේ—ගමට ගොස් විහාර යට එනකල්හි උපවාරයට පැමිණිද වෛත්‍යසථානයන්ගේ උපවාරයට පැමිණිද එකාංශකරගැනීම පරම ගෞරවයපිණි ස කරණුලැබේ—මහවග දෙශනාපාලියෙහි—“නභිකකිවෙ අ චරියෙසු අචරයමනෙනසු උපජ්ඣායෙසු උපජ්ඣායමත්තෙනසු අනුපාගනෙසු මඛකමමානෙසු සඋපානෙන වඛකමිතබ්බං, යො වඛකමෙය්‍ය අප නභිදුකකාවය්‍ය” —භාවය—මහණෙනි අවායියන් අවායියන්ටසමප්‍රමාණවූවත් උපාධිකයන් උපා යයන්ට සමප්‍රමාණවූවත් වගන්නැතිව සක්මන්කරණ කල් හි, වගන්සභිතව නොගොත් වගන් පයලාගෙණ සක්මන් නොකටයුතුයි—යමෙක් එසේ සක්මන් කරන්නේනම් ඔහුට දුකුලා ඇවැත්වේ—මෙයින් අවායියාදි වැඩිසිටියන් වගන්පය නොලා සක්මන්කරද්දී ඒලග බාලනමක් වගන් පයලාගෙ ණ සක්මන්කරතොත් එය අගෞරවබව හඟවනලදි--වැඩි සිටියන් වගන් පයලා සක්මන්කරණකල්හි තමනුත් වගන් පයලා සක්මන්කලායින් අගෞරවයක් නොවේ--ඇතුළතම් වදනා හිඤ්ඤත් කාවිසිත්තත් සුපට්ඨන්තනාකොට යායුතුවේ— එසේනොකොට යමෙක් ගියොත් ඒ ඔහුගේ වරදකි එසේ යනවිට දැන් ඇතුළතමට යම්සි මෙනෙහිකොට අදනය තෙ මච්ඡිවසා හැද කායබන්ධනය බැද සිවුරු සුපට්ඨන්තනාකොට පොරවා ගණ්ඨය අමුණගත්කල්හි නැවත සගමැදකට වත් වෛත්‍යයක් ලගවවත් පැමිණ උභයාංශයේ සිවුරුදුම්මක් එහි නැත්තේය—ගමින් නැවති විහාරයට එනකල්හි උපවාර යටපැමිණ සිවුරු එකාංශ කොට විහාරයට පැමිණියයුතුයි— එකල්හි පරමගෞරවය වේමය.

ගාරවා ගාරව පරිදි පන කථා.

11

තවද බුඩ්ධාගම මනාලෙස පවත්නා සියම් බුරුම රකබධන කාමොප ලාවා සුංත්‍රා මිටිලා යනාදිදෙශවල විනයකමිදිය මනාකොට පවත්වන බමිවිනයධර්වායසියන්ගෙන් යුක්ත සියළුම ස්වර්පරමපරවල හිඤ්ඤත් ඇතුළතම්වදනා සැමකල් හිම මෙහි දක්වනලද විනයක්‍රමයෙන් ග්‍රිවයසහ උභයාංශ උභයබාහු උභයකප්පාදිය වැසෙනසේ පොරවා ගණ්ඨිඅමුනා සුපට්ඨන්තන කරණ සිරිත පවත්නේය--එසේම ලඛනාවිපසෙ හි සියම්සමාගමේද පැවතායේය--උඩරට සමහර පරමපර

වල මේනාක්ම එසේ පැවතෙන්නේය--ශ්‍රීබ්‍රහ්මවිද්‍යෙන් 2427
 තේදි පාර්පණය ගැණ පත්‍රයක්ද ප්‍රසිධිකල අප අවනම අතු
 රෙහි වැඩිදෙනෙකුන්ට බාලකාලයෙහි ආවාය්‍යව වැඩසිටි
 යේ වලාගේ සිඛාභාහිධාන සථවිර සමාමිපාදයන් වහන්සේ
 ය--අපට පිටුපිණිස යාමට ඒ සමාමිපාද්‍යදී ආවාය්‍යයන් ව
 හන්සේලා වසින් පුරුදුකරණ ලද්දේත් එසේම උග්‍රයාශ
 උග්‍රයබාහු උග්‍රයකපිඡාදිය වසා ගණ්ඩඅමුනා සුප්‍රවිඡනන
 කිරීමයි--පිණ්ඩවාරකාවෙන් තොරව ඇතුළතම යමිනැතක
 ට එසේ නොපොරවා යාම ප්‍රමාදයෙන් වීනවුත් එය ඉගැන්
 විමක්නොවී--ආවාය්‍ය පරමපරාවේ යමියමිසේ පැවතආවත් එ
 සින් පුඤ්ඤියට අපරිබද්ධයන්ම කැපවන්නේය-වුලවංශයෙ
 හි මෙසේපෙණේ--“අවිණ්ණකපො අවුසො ඵකචොකප
 නි ඵකචො නකප්පනි”--භාවය-ඇවැත්නි උපාධ්‍යයාආවාය්‍ය
 යන්වසින් පුරුදුකරණලද අවිණ්ණකපය ඇතුළුඑකක් කැප
 වන්නේය-ඇතුළුඑකක් කැප නොවන්නේයයි සබ්බකාමී ම
 භාසථවිර සමාමිත්වහන්සේවිසින් වදාරණලද්දේය-එහෙයින්
 ආවාය්‍ය පරමපරාවේ පැවතාපාවු සුත්‍රසුත්‍රානු ලොමාදියට සම
 වන්නක්ම කැපවන්නේය-අපේ ආවාය්‍යයන් ඇතුළතම පි
 ඬුපිණිස යාමට උග්‍රනවනලද පාර්පණය කොසියම් චිටක
 ද ඇතුළතමට යාමට යොග්‍යබව මෙහි යටතියනලද දෙක
 නා පාඨාදියෙන් වැටගෙමය--මේ බ්‍රහ්මසාසනයෙහි සිවුරක
 ට පත්පොටය යන අවයවයක් දෙකනාවෙහි නොපෙණේ--
 එසේම සහලසිවුරපොරවා ගණ්ඩයඅමුනා ඊමතු බැඳියසුත්‍ර
 කායබහවනසක්ද නොපෙණේ--අදනය නොවැටෙනපිණි
 ස බැඳියසුත්‍ර කායබහවනසක් අනුදන්තාලද්දේය--එසේම
 පත්පොටක්නබා සහලසිවුරමත්තේ පටියක්බැඳ ඇතුළතම
 වදනා ආවාය්‍යපරමපරාවක සිරිතක් පිටරටකගෝ මේරවේ
 ගෝ භික්‍ෂුන්අතරේ අපට බ්‍රහ්මවිද්‍ය 2426 පසුගනනෙන්ම දකි
 න්ට ගෝ අසන්ටගෝ නොලැබුනේය--එසේ දෙකනාපාඨාදි
 යේ නොපෙණෙන ආවාය්‍යපරමපරාවකත් නැතිකුමයක්පිළි
 ගැනීම අයොග්‍යගෙයින් නොගණුමින.

තවද, බුද්ධසිකඛායෙහි.

“සබ්බාර්පට්ඨමනෙතන දිසසො මුට්ඨිපඤ්චකා
 උතතමනෙතන සුගත විපරුනාපිවට්ඨනි
 මුට්ඨිතනිකඤ්ච නිරිසං නථාඵකංසිකසසපි.”

භාවය--සහලසිවුර අනනිමපරවෙළඳයෙන් දිගින් මිටිපස්
 රියණක් ඇතිවේ--සරස මිටිතුන්රියණයි--උතතමපරවෙළඳ
 යෙන් සුගතසිවුරෙන් අඩුවුනක්දවට්--එකංසික සිවුරට ගෙව
 ත් ඒකාංශකොට පෙරවියසුත්‍ර සිවුරටද ප්‍රමාණ එසේමය--
 ප්‍රකෘතියෙන් එකාංශකොට පෙරවියසුත්‍ර තනිපට සිවුර සහ

ලිඞ්ඞුර නොවේ-සගලඞ්ඞුර ප්‍රකෘතියෙන් එකාංශකරනවසුතු විවරයක් නොවේ-ඒ සුපරිච්ඡින්නකොට පෙරවිමට නියම ඞ්ඞුරයි-පොරොන්දු සගලඞ්ඞුර සුපරිච්ඡින්නකොට පෙරවි මෙහි එකට ගලපනුලබනකල්හි සුපරිච්ඡින්න කිරීමට ගැලපේ-සගලඞ්ඞුර පොරවාසිට ගොරවාදියෙන් සුකතව වන ක් පවත්වනපිණිස එකාංශකිරීමෙහි එසේ කරණුලැබේ.

එහෙයින් සගලඞ්ඞුර ප්‍රකෘතියෙන් සුපරිච්ඡින්නකොට පෙරවිමෙහි පරිභාගකරණුලැබේ.

ප කි ඡු ඡු ක ක ටා.

සමන්තායං සුභාච්ඡාද විහාචිති.

සමමාසමබ්බුභාසකුකුතන පකුකුතනිවන්තොබ්බා
භවරියනසෙව්ව පිහරනතු යථාකකමං.

අනාදායනතො ගාහං බාසුපනන්දු කෙවලං
සුභං විනිච්ඡයං සුච්ඡි නිවාසනකථායපි.

තථා පාදපණේ වාපි කරොනොව විසුං විසුං
තතො වෙකංසකරණේ සුපරිච්ඡින්නායපි.

නෙකතොපරිකප්පනතු නානාපකුකුතනියොපන
පකුකුතනිවිසයං සමමා විජිනනා සුපෙසලා.

මුනිසෙට්ඨසුපකුකුතනං තතොනුබ්බෙභි විහතමන්තො
අදසෙසනොවකුකුථා සමමාරකකනතු සාබවො.

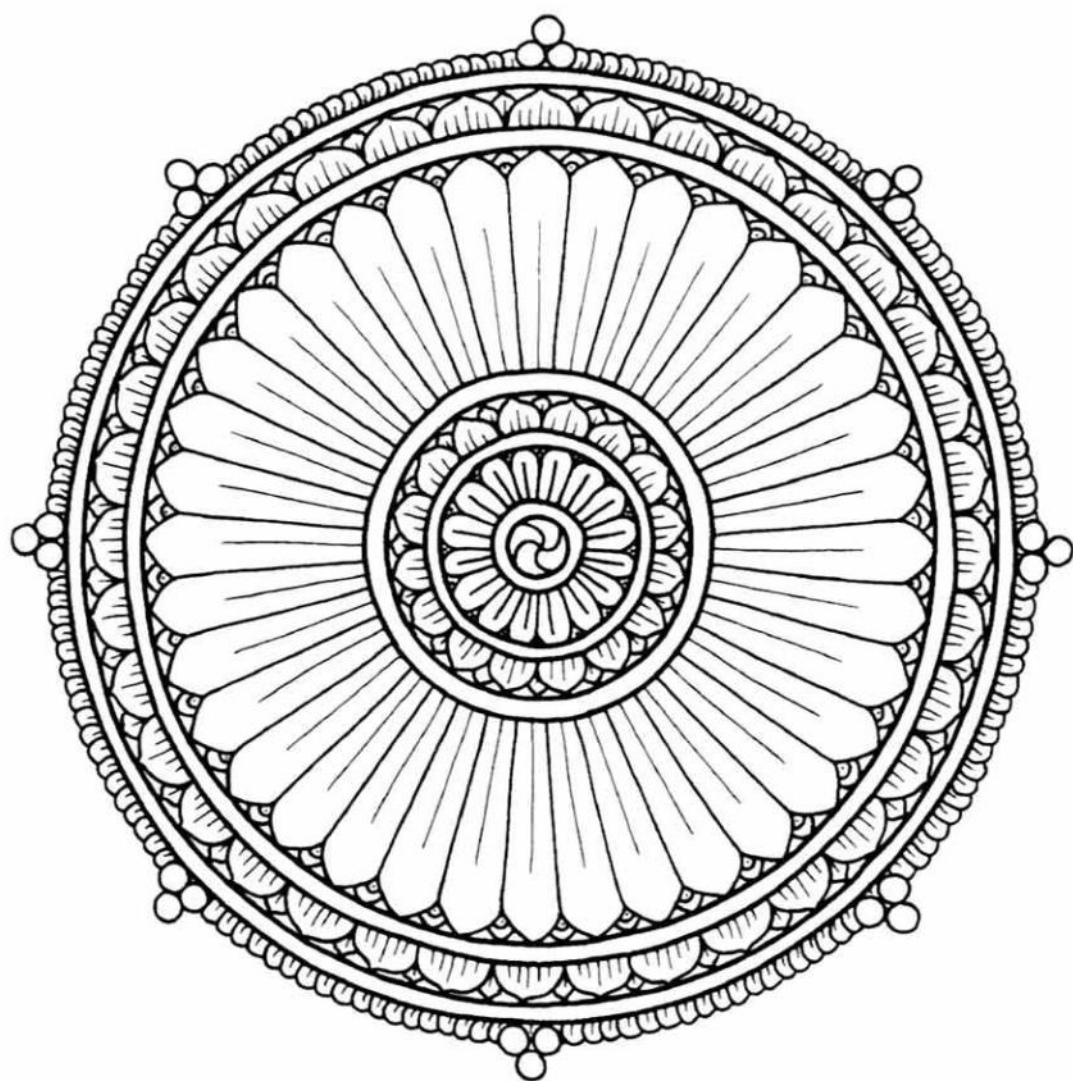
සබ්බනපනතු කුසලං සුඛිතාහවනතු
කාලෙ පවසසතු සනො ජනවුඤ්ඤා.

ඉච්ඡාවනො භවතු සමථිලිතා සමිඤ්ඤා
බමමංචරනතු සතනං පඨවිසසරාපි.

සි ඤි.

- 1 කලකණිවිහාරාධිපති දෙමිපේ බුබරකකිත.
- 2 තලාසේණේ අමරමොලි.
- 3 රත්මලාණේ සුමනනිසස.
- 4 කොටුවේගොඩ සුණනාද.
- 5 හෙයියන්තුඩුවේ දේවමිත්ත.
- 6 කොස්කදවල සුනාද.
- 7 පොල්වත්තේ සොමානාද.
- 8 වලාණේ බමමානාද.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු